

*EXTRAS PENTRU INFORMARE ÎN CONFORMITATE CU PREVEDERILE
LEGI NR.544/2001
AL DECIZIEI NR.5/2011, DOSAR Nr. 405/85/2005*

„Dosar nr. 405/85/2005

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECȚIA PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DECIZIE PENALĂ Nr. 5/A/2011

Ședința publică de la 14 Martie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia a fost reprezentat de
Procuror -

Pe rol se află pronunțarea asupra apelului declarat de **Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu** împotriva sentinței penale nr. 86/23 aprilie 2010 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 405/85/2005.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 28 februarie 2011 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA DE APEL

**Asupra apelului penal de față,
constată următoarele:**

Prin sentința penală nr. 86/23.04.2011 pronunțată în dosarul nr. 405/85/2005 de către Tribunalul Sibiu – Secția penală, în baza art. 334 C.p.p., a fost admisă în parte cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei formulată de inculpatul **B.G.**, din infracțiunea de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută de art. 198 alin. 2 și 3 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p. în ceea ce privește partea vătămată M.A.A., în infracțiunea de act sexual cu un minor în formă continuată, prev. de art.198 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p. și art. 13 C.p.

Au fost respinse celelalte cereri de schimbare a încadrărilor juridice formulate de inculpatul B.G..

I. În baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul **B.G.**, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 198 alin. 2, 3 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p.(partea vătămată D.M.).

În baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a fost achitat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de perversiune sexuală în formă continuată, prevăzută de art. 201 alin. 3 și 3¹ C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p.

În baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.proc.pen. a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de corupție sexuală, prevăzută de art. 202 alin. 3 C.p., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de minori, prevăzută de art. 13 alin. 1, alin. 3 teza I, alin. 4 teza 3, raportat la art. 12 alin. 1, alin. 2 lit. a din Legea nr. 678/2001 (cu privire la partea vătămată D.M.).

În baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 alin. 1 lit. g C.p.p. a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută de art. 198 alin. 2 C.p., cu aplicarea art.41 alin. 2 C.p., art. 13 C.p. ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale (partea vătămată M.A.A.).

În baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor, faptă prevăzută de art. 198 alin. 2 și 3 C.p. (parte vătămată S.I.).

În baza art. 11 pct. 2 lit. d raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de minori, prevăzută de art. 13 alin. 1 și 3 teza 1 din Legea nr. 678/2001 (parte vătămată S.I.).

În baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.p.p., a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului B.G. pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la trecerea frauduloasă a frontierei de stat a României, prevăzută de art. 76 alin. 1 și 3 O.U.G. 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 1 din Legea nr. 39/2003.

II. În baza art. 334 C.p.p. a fost admisă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul **F.F.Z.**, din infracțiunea de trafic de migranți, prevăzută de art. 71 alin. 1 O.U.G.105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 în tentativă la infracțiunea de trafic de migranți, prevăzută de art. 71 alin. 1 și 4 din O.U.G. 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 Legea nr. 39/2003.

În baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.p.p., a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului **F.F.Z.**, (...), pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de trafic de migranți, prevăzută de art. 71 alin. 1 și 4 din O.U.G. 105/2001 modificată art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

III. În baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct.1 lit. g C.p.p., a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpatei **F.M.M.**, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de corupție sexuală în formă continuată prevăzută de art. 202 alin. 1 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p, ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale.

În baza art. 14, 346 C.p.p. au fost respinse acțiunile civile formulate în cauză de părțile civile M.A.A. (...).

În baza art. 139 alin. 2 C.p.p. a fost revocată măsura arestului preventiv luată față de inculpatul B.G. prin încheierea penală din 31.05.2004 dată în dosarul nr. 3389/2004 al Judecătoriei sector 5 București și s-a dispus anularea mandatului de arestare preventivă nr. 69/U/2004 emis de Judecătoria sector 5 București în dosarul nr. 3389/2004.

În baza art. 88 alin. 1 C.p. s-a dedus măsura reținerii și arestului preventiv a inculpatului B.G. începând cu data de 29.03.2004 – 1.04.2004.

În baza art. 88 C.p. deduce s-a dedus durata reținerii și arestului preventiv a inculpatului F.F.Z. începând cu data de 29.03.2004-1.04.2004.

A fost admisă cererea formulată de martorul M.A., (...), după cum urmează:

- 1 buc. binoclu Steiner tip V 7 x 50
- 1 buc. model avion
- 33 buc. casete video înregistrate (porno)
- 13 buc. DVD înregistrate (porno)
- 17 buc. DVD înregistrate (filme despre natură)
- 45 buc. CD audio
- 70 buc. CD cu poze porno
- 3 buc. tablouri de perete cu iluminare
- 38 buc. instrumente sexuale auxiliare
- 8 buc. parfumuri

În baza art. 357 alin. 2 lit. c C.p.p. raportat la art. 165 pct. 7 C.p.p. și art. 118 lit. b C.p. s-a dispus ridicarea sechestrului asigurător instituit asupra imobilului din București, (...), măsură dispusă prin ordonanța nr. 720/P/2003 din 6.08.2004.

În baza art. 192 alin. 1 pct. 1 lit. b C.p.p., au fost obligate părțile civile M.A.A. și S.I. la plata cheltuielilor judiciare parțiale către stat în sumă de 2.000 lei fiecare, restul cheltuielilor judiciare rămânând în sarcina statului.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București înregistrat la Tribunalul Sibiu sub nr. 405/85/20095, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **B.G.** pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- act sexual cu un minor, în formă continuată, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu);
- perversiune sexuală în formă continuată, prev. de art. 201 al. 3 și 3¹ C.p. cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu);
- corupție sexuală, prev. de art. 202 al. 3 C.p. (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu);
- trafic de minori, prev. de art. 13 al. 1, al. 3 teza 1 și al. 4 teza 3, în referire la art. 12 al. 1 și al. 2 lit. a din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu);

-act sexual cu un minor, în formă continuată, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p. cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. și art. 13 al. 1 C.p. (pentru fapta de la pct. 2 din rechizitoriu);

-act sexual cu un minor, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p. (pentru fapta de la pct. 3 din rechizitoriu);

-trafic de minori, prev. de art. 13 al.1 și 3 teza 1 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (pentru fapta de la pct. 3 din rechizitoriu) și

-tentativă la trecerea frauduloasă a frontierei de stat a României, prev. de art. 70 al. 1 și 3 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 1 din Legea nr. 39/2003 (pentru fapta de la pct. 4 din rechizitoriu);

-toate infracțiunile anterior menționate cu aplicarea art. 33 lit. a C.p.

2.F.F.Z., (...):

-pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți, prev. de art. 71 al. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 105/2001, modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 (pentru fapta de la pct. 4 din rechizitoriu) și

3.F.M.M. – (...),

-pentru săvârșirea infracțiunii de corupție sexuală, în formă continuată, prev. de art. 202 al. 1 C.p. cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu).

În fapt, s-a reținut că, în baza sesizării din oficiu a organelor de urmărire penală din data de 6.10.2003, s-a efectuat o percheziție domiciliară în 18.03.2004 la imobilul din București, (...), aparținând învinuitei M.A., ocazie cu care au fost identificate, la etajul imobilului, învinuita F.M.M. și partea vătămată D.M., surprinse în timp ce se aflau în pat, extrem de sumar îmbrăcate.

Cu ocazia audierii la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, partea vătămată a formulat plângere penală împotriva inculpatului B.G., întrucât, în primăvara anului 2002, a întreținut primul raport sexual cu inculpatul, bucurându-se de o atenție deosebită din partea acestuia și primind diferite sume de bani și cadouri, în condițiile în care, la acel moment, partea vătămată avea 15 ani.

În acest sens, partea vătămată s-a mutat de la domiciliul său, din Constanța, stabilindu-și reședința în București, obținând la data de 11.12.2002 transferul școlar de la Colegiul Economic din Mangalia la Colegiul Economic București (f. 194-196 d.u.p.) locuind în diferite ashramuri din București. În acest context, partea vătămată D.M. l-a reîntâlnit pe inculpatul B.G., care, profitând de ascendentul pe care îl conferea asupra ei calitatea de „profesor de yoga” și de „mentor spiritual”, așa cum era perceput de către membrii și adepții Asociației MISA, a întreținut începând cu primăvara anului 2002, raporturi sexuale cu minora.

Din acel moment, inculpatul B.G. i-a acordat părții vătămate D.M. un regim preferențial în raport cu celelalte cursante yoga, i-a asigurat integral mijloacele de subsistență și i-a oferit diverse sume de bani, cadouri, minora însoțindu-l în excursii realizate în străinătate.

Astfel, în urma înțelegerii prealabile cu învinuita M.A.-C., cursanată yoga și proprietara locuinței situată în București, (...), inculpatul B.G. a amenajat și mobilat etajul imobilului anterior menționat, unde partea vătămată D.M. și învinuita F.M.M. au locuit până la data de 18.03.2004 când a avut loc percheziția domiciliară.

Cu privire la acest imobil, învinuita M.A.-C., a declarat la data de 19.03.2004 (filele 1259-1964 d.u.p.) că în luna decembrie 2002 a împrumutat personal de la inculpatul B.G. suma de 12.000 USD, pentru finalizarea construcției, însă în luna martie 2003, a încheiat un contract de împrumut în care împrumutător nu apărea inculpatul B.G., ci un apropiat al acestuia, și anume T.P. (contract filele 1278 și 1279 d.u.p.).

Pentru a-i acorda o rescadențare și nu pentru a stinge obligația restituirii sumei de 12.000 USD, inculpatul B.G. i-a solicitat învinuitei M.A.-C. să-i pună la dispoziție etajul clădirii situate (...), unde urmau să locuiască D.M. și F.M.M., persoane denumite de învinuita M.A.-C. în declarația sa, ca fiind „preferatele gurului B.G.” (filele 1259-1264 d.u.p.).

De asemenea, s-a reținut din materialul probator administrat în dosar că inculpatul B.G. a întreținut raporturi sexuale în perioada 2002 – martie 2004 atât cu partea vătămată minora D.M., cât și cu învinuita F.M.M., precum și împreună cu acestea.

De asemenea, din probele administrate s-a stabilit că inculpatul B.G. a atras-o pe învinuita F.M.M. să practice acte cu caracter obscen asupra minorei D.M..

S-a arătat că aspectele anterior menționate rezultă din convorbirile purtate între inculpatul B.G., cu partea vătămată D.M. și învinuita F.M.M., la data de 11.12.2002, 19.07.2003, 20.07.2003, 27.07.2003, 28.07.2003 și 30.07.2003, conform proceselor verbale de la filele 543-634, din declarațiile martorilor „M.V.”, „P.C.” și „R.L.” (filele 718 – 751), din declarațiile numitei M.A.-A. (filele 688-704), și din jurnalele aparținând părții vătămate D.M. (filele 19-20, 47-48, 70 și 70 verso, 75 și 79 verso, 96, 96 din jurnalul cu coperte de culoare crem, conținând 146 file; filele 58 și 59 din bloc-notessul cu coperte de culoare albastră ce conține 84 pagini; filele 18, 104 verso, 108 verso și 109 din agenda cu coperte de culoare neagră și care are 176 file – anexa nr. 2).

Totodată, în urma percheziției imobilului situat în (...), au fost găsite și ridicate de către organele de urmărire penală din spațiul locuit de către partea vătămată D.M. și învinuita F.M.M., diverse obiecte cu caracter erotic (vibratoare, bile vaginale etc.), aparat pentru mărirea sânilor, casete video pornografice, plante afrodisiace, mai multe peruci, bunuri ce au fost consemnate în procese-verbale întocmite cu prilejul perchezițiilor și inventarierii obiectelor și care au fost atașate dosarului penal (anexa nr. 4).

Astfel, s-a susținut în actul de acuzare că din convorbirile telefonice purtate de inculpatul B.G. cu partea vătămată rezultă încercările permanente ale inculpatului pentru determinarea minorei să accepte și să practice perversiuni sexuale, precum și sex în grup, scop în care îi pune la dispoziție filme pentru adulți, ca material „instructiv-educativ” (în calitate de „profesor de yoga” și promotor al urofiliei).

Pe de altă parte, s-a reținut că inculpatul a încercat să o determine pe minora D.M. să accepte și să practice acte de lesbianism cu F.M.M. sau cu colege de clasă sau de la cursul de yoga.

Astfel, în discuția din 19.07.2003, ora 14,47, B.G. îi sugerează minorei să coopteze în astfel de „jocuri” prietene din copilărie, cu referire la Lori, susținând: *„cred că acum o să te joci cu ea... mult mai senzual. Cred că ai să o uimești. Ești deja expertă în arta amorului”*, deși aceasta recunoaște că *„de fetițe nu prea mă mai simt așa atrasă”*.

Aceste aspecte reținute au la bază convorbirile telefonice interceptate, dar și declarația martorului M.V., și consemnările părții vătămate făcute în jurnalul intim.

De asemenea, cu ocazia percheziției realizate în imobilul din (...) au fost identificate și ridicate mai multe înscrisuri (filele 349-367) reprezentând biletele adresate inculpatului B.G. de către partea vătămată D.M. și de către învinuita F.M.M., precum și diverse fotografii reprezentând pe numita D.M., atât singură cât și cu persoanele menționate anterior, în unele din aceste fotografii minora apărând nud (filele 335-348 d.u.p.).

Cu privire la mențiunile și semnăturile adăugate pe biletele ridicate cu prilejul percheziției din 18.03.2004 din locuința aflată în București, (...), în urma raportului de constatare tehnico-științifică nr. 250502/05.08.2004 întocmit de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Serviciul Criminalistic (filele 865-879 d.u.p.) a rezultat că au fost executate de inculpatul B.G..

Din verificările realizate în dosar s-a stabilit că minora D.M. este titulara pașaportului simplu nr. 6713429 emis la 25.10.2002 de către Serviciul de Evidență Informatizată a Persoanei Constanța, conform adresei eliberată de Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei (filele 224-228 d.u.p.), iar din relațiile comunicate de I.G.P.F. prin adresa nr. D.I/S4/CD nr. 59946 din 07.04.2004 (filele 229-233 d.u.p.) a rezultat că partea vătămată D.M. figurează în evidențele traficului de frontieră cu mai multe ieșiri, respectiv intrări în România, în perioada 21.06.2002 – 22.02.2004, atât singură cât și împreună cu inculpatul B.G..

De altfel, la percheziția domiciliară realizată în imobilul din București, (...) organele de urmărire penală au găsit și ridicat un număr de patru bilete de călătorie cu trenul emise pe numele de D.M. și F.M.M., pentru ruta Londra-Paris, tur și retur, înscrisuri aflate la fila 370.

II. În ceea ce privește partea vătămată M.A.A., s-a reținut prin rechizitoriu că, la data de 10.05.2004 aceasta, fostă cursantă yoga, a formulat plângere penală prin care a solicitat efectuarea de cercetări penale față de inculpatul B.G. care, în perioada ianuarie-noiembrie 2000, profitând de calitatea sa de „profesor yoga” și „mentor spiritual” a întreținut cu aceasta, în timp ce era minoră, raporturi sexuale (fila 687 d.u.p.).

În timpul vacanței din vara anului 1999 partea vătămată a locuit în apartamentul situat în București, (...), aparținând inculpatului B.G. și l-a însoțit pe inculpat în tabăra de yoga organizată în acea perioadă la Costinești.

Potrivit declarațiilor părții vătămate M.A.A., inculpatul B.G. susținea în cadrul învățaturii sale despre yoga că practicarea de relații sexuale reprezintă un mijloc de eliberare spirituală, iar raportul sexual al unei fete cu el, ca „maestru spiritual”, îi asigura respectivei fete un mijloc sigur de atingere a desăvârșirii spirituale prin tantra yoga, precum și „arderea rapidă a Karmei”, ceea ce însemna că în acel mod persoana în cauză reușea să scape de toate greșelile acumulate în cursul vieților anterioare.

Ca atare, la data de 12.01.2000 partea vătămată M.A.A., în vârstă de 15 ani la acea dată, a fost de acord cu propunerea inculpatului B.G. și a întreținut raporturi sexuale cu acesta în locuința lui din București (...).

Ulterior, inculpatul B.G. a mai avut alte două raporturi sexuale cu minora M.A.A. în cursul lunii martie 2000, la aceeași locuință aparținând inculpatului, respectiv în luna noiembrie 2000 în timp ce se afla în ashramul Obor 2.

III. De asemenea, organele de urmărire penală au mai fost sesizate, la data de 18.05.2004 de partea vătămată S.I., fostă cursantă yoga, cu privire la faptul că la data de 21.04.2003 în timp ce urma cursurile de yoga din cadrul Asociației Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut, inculpatul B.G., în calitate de „profesor yoga” și „maestru spiritual” a întreținut raporturi sexuale cu ea, la data comiterii faptei susnumita având vârsta de 16 ani, conform plângerii penale de la filele 763-780.

Fiind audiată de către organele de urmărire penală, partea vătămată S.I. a arătat că a practicat cursurile de yoga organizate de Asociația Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut, din luna septembrie 2002 în Iași, având ca instructor pe numiții C.M. și C.N., în cadrul acestor cursuri inculpatul B.G. fiind prezentat drept maestru spiritual, profesor de yoga și lider al Asociației Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut.

Partea vătămată S.I. a declarat că l-a cunoscut pe inculpatul B.G. cu ocazia participării la spectacolul organizat la data de 12.03.2003 primind de la acesta flori, cărți, fructe și suma de 400.000 lei pentru a se putea întoarce la domiciliul său din Iași, inculpatul înmânându-i, de asemenea, și un bilet prin care era invitată în ashramul din București, (...).

La începutul lunii aprilie 2003, partea vătămată S.I., la acel moment în vârstă de 16 ani, s-a deplasat, în baza invitației primite, la ashramul din (...), imobil din care la data de 21.04.2003 a fost luată de inculpatul B.G. împreună cu alte două fete cunoscute sub numele de **Dana** și **Anca** și transportată la adresa din București, (...), unde se afla locuința inculpatului.

Potrivit declarațiilor părții vătămate S.I. (filele 781-790 d.u.p.) a fost cazată în imobilul anterior menționat și în care inculpatul B.G., profitând de calitatea sa de „maestru spiritual” și „profesor yoga” precum și faptul că îi asigura întreținerea, a practicat raporturi sexuale cu aceasta.

Cu ocazia audierii sale, minora S.I. a susținut că după ce a întreținut raporturi sexuale cu inculpatul B.G. acesta i-a oferit suma de 1.200.000 lei, precum și cadouri constând în: un deodorant marca Masumi, un ruj, un slip, un fard de pleoape, un rimel marca Margaret Astor și o casetă cu muzică tehno.

Afirmațiile părții vătămate S.I. au fost susținute de către martorul „M.V.”, identitate atribuită potrivit dispozițiilor art. 86¹ al. 1 și 2 C.p.p. care prin

declarațiile sale a confirmat aspectele relatate organelor de urmărire penală de către minora S.I. (filele 718-732).

IV. La data de 28.03.2004 organele de poliție din cadrul P.P.F. Nădlac – I.J.P.F. Arad l-au depistat pe inculpatul B.G. în timp ce încerca să iasă în mod fraudulos din România, prin evitarea punctului de trecere a frontierei, pe sensul de intrare în țară, inculpatul fiind îndrumat și călăuzit de către inculpatul F.F.Z..

Potrivit procesului verbal de constatare nr. 3727 din 28.03.2004 (filele 909 și 910 d.u.p.) întocmit de către organele de poliție în prezența martorilor asistenți S.R. și C.I., în jurul orelor 20,30, organele poliției de frontieră au observat două persoane de sex masculin care s-au deplasat pe jos, pe lângă clădirea P.T.F. Nădlac, spre frontiera cu Ungaria, trecând pe lângă locul unde se efectuează controlul documentelor de călătorie pentru intrarea în țară.

După ce s-au îndepărtat de intrarea în clădirea sediului poliției de frontieră, cele două persoane au fost oprite și legitimate de către organele de poliție, ocazie cu care respectivii au fost identificați ca fiind **inculpații F.F.Z. și B.G.**, acesta din urmă purtând pe cap o perucă de culoare neagră.

În urma examinării pașaportului simplu nr. 000159760 emis la 30.08.1995 de Serviciul Pașapoarte Covasna pe numele **inculpatului F.F.Z.** s-a constatat că în respectivul înscris erau aplicate două ștampile de ieșire din țară și o ștampilă de intrare în țară prin P.P.F. Nădlac din data de 28.03.2004.

De asemenea, cu ocazia examinării pașaportului simplu nr. 06365125 eliberat la data de 18.06.2002 de către Serviciul Pașapoarte București pe numele inculpatului B.G., a rezultat că în acest document nu se află aplicată nici o ștampilă de ieșire din țară prin P.P.F. Nădlac cu data de 28.03.2004.

În drept, s-a constatat că, faptele inculpatului B.G. care în perioada 2002 - martie 2004, folosindu-se de calitatea declarată de „profesor yoga” și „mentor spiritual”, prin abuz de autoritate și ținere în stare de aservire, a recrutat, cu ajutorul învinuitei M.A.C., în scopul exploatării sexuale pe minora D.M. (în vârstă de 15 ani la momentul comiterii faptelor), cursantă yoga cu care a întreținut în mod repetat acte sexuale și de perversiune sexuală și căreia i-a oferit și dat diverse sume de bani și alte foloase, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de act sexual cu un minor, în formă continuată, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p., perversiune sexuală, în formă continuată, prev. de art. 201 al. 3 și 3¹ C.p., cu aplic. art. 41 al. 2 C.p. și trafic de minori, prev. de art. 13 al. 1, al. 3 teza 1 și al. 4 teza 3, în referire la art. 12 al. 1 și al. 2 lit. a din Legea nr. 678/2002 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (pentru faptele de la pct. 1 din rechizitoriu).

Fapta aceluiași inculpat care, în perioada anterior menționată, profitând de calitățile sale declarate de „profesor yoga” și „mentor spiritual” în cadrul Asociației Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut, a atras prin asigurarea mijloacelor financiare de subzistență și remiterea altor foloase materiale pe învinuita F.M.M., cursantă yoga, în practicarea unor acte sexuale cu minora D.M., realizează elementele constitutive ale infracțiunii de corupție sexuală, prev. de art. 202 al.3 C.p. (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu).

Fapta inculpatului B.G., care, folosindu-se de calitatea declarată de „profesor yoga” și „mentor spiritual”, a întreținut, în mod repetat, în perioada

ianuarie-noiembrie 2000 acte sexuale cu minora M.A.A. (în vârstă de 15 ani la data săvârșirii faptei), cursanta yoga, căreia i-a oferit și dat sume de bani și alte foloase, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de act sexual cu un minor, în formă continuată, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p. cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. (pentru fapta de la pct. 2 din rechizitoriu).

Cu privire la fapta de mai sus prezentată, s-au menționat și dispozițiile art. 13 al. 1 C.p. privind legea penală mai favorabilă, întrucât inculpatul B.G. a săvârșit infracțiunea prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. înainte de intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 143/2002, aprobată prin Legea nr. 45/2003, dispozițiile legii anterioare fiind mai favorabile.

Faptele inculpatului B.G. care folosind aceeași calitate declarată de „profesor yoga”, a recrutat și găzduit în locuința sa, situată în București, (...), prin abuz de autoritate și ținere în stare de aservire pe minora S.I. (în vârstă de 16 ani la momentul comiterii faptei), cursantă yoga cu care a întreținut în luna aprilie 2003 un act sexual, realizează elementele constitutive ale infracțiunilor de act sexual cu un minor, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.p. și trafic de minori, prev. de art. 13 al. 1 și al. 3 teza I din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (pentru faptele de la pct. 3 din rechizitoriu).

Fapta aceluiași inculpat care la data de 28.03.2004 a încercat să părăsească în mod ilegal teritoriul României, în direcția Ungaria, prin P.T.F. Nădlac, județul Arad, deplasându-se pe sensul de intrare în țară, pentru a se sustrage controlului de frontieră, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la trecerea frauduloasă a frontierei de stat a României, prev. de art. 70 al. 1 și 3 din O.U.G. nr. 105/2001, modificat prin art. 29 pct. 1 din Legea nr. 39/2003 (pentru fapta de la pct. 4 din rechizitoriu).

Fapta inculpatului F.F.Z. care la data de 28.03.2004 l-a îndrumat și călăuzit pe inculpatul B.G. în scopul trecerii ilegale a frontierei de stat a României în Ungaria, prin P.T.F. Nădlac, pe sensul de intrare în țară, realizează elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de migranți, prev. de art. 71 al. 1 din O.U.G. nr. 105/2001, modificat prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 (pentru fapta de la pct. 4 din rechizitoriu).

Fapta învinuitei F.M.M., cursantă yoga, care în perioada 2002 – martie 2004 a practicat, în mod repetat, acte cu caracter obscen față de minora D.M. (în vârstă de 15 ani la data comiterii faptei), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de corupție sexuală, în formă continuată, prev. de art. 202 al. 1 C.p. cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. (pentru fapta de la pct. 1 din rechizitoriu).

Această stare de fapt a fost reținută în baza următoarelor mijloace de probă:

- plângerea penală formulată de partea vătămată D.M. (fila 115 d.u.p.);
- declarația părții vătămate D.M. (filele 116 și 117 d.u.p.);
- raportul nr. 169795 din data de 5.04.2004 privind participarea ofițerului psiholog din cadrul Batalionului 1 Special Antiterorist de Jandarmi – Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei la audierea părții vătămate D.M. (fila 118 d.u.p.);
- sesizarea și declarațiile numitei D.T., mama părții vătămate D.M. (filele 119; 123-143 d.u.p.);

-rapoartele întocmite de organele de poliție din cadrul Biroului de Poliție Costinești la datele de 15.08.2003 și 22.03.2004, precum și declarația numitei D.M. date la 14.08.2003 în fața organelor de poliție anterior menționate (filele 120-122 d.u.p.);

-declarațiile martorilor I.L., I.F., I.M. și S.V. (filele 144-172 d.u.p.);

-procesele verbale întocmite la datele de 07.04.2004 și 8.04.2004 cu ocazia recunoașterii după fotografii efectuată de către martora S.V., precum și cele două planșe fotografice aferente (filele 173-180 d.u.p.);

-înscriș reprezentând o scrisoare adresată de partea vătămată D.M. mamei sale D.T., precum și planșă fotografică cuprinzând fotografiile puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către numita D.T. (filele 181-186 d.u.p.);

-Hotărârile nr. 696 din data de 7.04.2004 și nr. 866 din 6.05.2004 emise de Comisia pentru Protecția Copilului din cadrul Consiliului Județean Constanța (filele 187-193 d.u.p.);

-relații comunicate de Biroul de Evidență Informatizată a Persoanei nr. 21 cu privire la stabilirea reședinței părții vătămate D.M. în București, (...) (filele 194-196 d.u.p.);

-relații comunicate de Colegiul Economic „Viilor” București privind situația școlară a numitei D.M. (filele 197, 203 d.u.p.);

-înscrișuri în baza cărora a fost realizat transferul școlar al numitei D.M. la data de 11.12.2002 de la Colegiul Economic Mangalia către Colegiul Economic „Viilor” din București, precum și declarațiile numitelor I.C., director adjunct și A.E., secretară la Colegiul Economic Mangalia cu privire la modalitatea efectuării transferului școlar (filele 204-223 d.u.p.);

-relații comunicate de Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei referitoare la pașaportul deținut de numita D.M. (filele 224-228 d.u.p.);

-relații transmise de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu privire la ieșirile/intrările în România ale inculpatului B.G. și D.M. (filele 229-233 d.u.p.);

-certificat de deces seria DR nr. 330423 emis la 31.07.2003 de Primăria comunei Costinești, în copie, privind pe D.V. (fila 234 d.u.p.);

-autorizații de percheziție nr. 63 reise la data de 16.03.2004, în dosarul nr. 1480/2004, de Tribunalul București – Secția 1 Penală – privind efectuarea perchezițiilor domiciliare la adresele din București, (...), (filele 239 și 438 d.u.p.);

-procesele verbale întocmite în urma percheziției realizate în imobilul situat în București, (...) și a inventarierii obiectelor și înscrisurilor ridicate cu această ocazie (filele 240-331), precum și două fotografii efectuate după înregistrarea video a activității de percheziție, care reprezintă pe D.M. și învinuita F.M.M.;

-proces verbal încheiat la 18.03.2004 cu ocazia percheziției efectuate în imobilul din (...), precum și procesele verbale întocmite în urma inventarierii obiectelor și înscrisurilor ridicate în cauză (filele 439-541);

-înscrișuri reprezentând mențiuni olografe ale numitei D.M. cu privire la inculpatul B.G., precum și fotografii reprezentându-i atât pe cei doi, cât și alte

persoane, documente ce au fost ridicate la data de 18.03.2004 cu ocazia percheziției realizate în București, (...) (filele 332-359);

-înscrisuri reprezentând mențiuni olografe ale învinuitorilor F.M.M. și M.A.C. referitoare la inculpatul B.G., precum și fotografiile reprezentându-i pe aceștia, acte ce au fost găsite și ridicate la 18.03.2004 în urma percheziției efectuate în (...) (filele 360-369);

-patru bilete de călătorie cu trenul, emise pe numele de D.M. și F.M.M., pentru ruta Londra-Paris, tur și retur, documente ridicate la percheziția imobilului situat în București(...) (fila 370);

-înscrisuri reprezentând astrograme realizate pentru D.M. și inculpatul B.G., acte ce au fost găsite și ridicate în urma percheziției efectuate la data de 18.03.2004 în imobilul situat în București, (...) (filele 371-437);

-înscrisuri reprezentând conținutul a două jurăminte, documente ce au fost ridicate cu ocazia percheziției domiciliare realizate la data de 18.03.2004 în imobilul din (...) (fila 542);

-bunuri cu caracter erotic și obscen ridicate la percheziția domiciliară din imobilul situat în (...) (anexa nr. 4);

-agendă cu coperte de culoare neagră, având 176 file, o agendă cu coperte de culoare crem având mențiunea „2004 Bog art” și conținând 146 file, un bloc notes cu coperti de culoare albastru având inscripționată mențiunea „2003, BICS- Banque Populaire” și conținând 84 file, aparținând părții vătămate D.M., precum și o agendă cu coperti de culoare roșie conținând 164 file, aparținând învinuitei M.A.C., înscrisuri ridicate la percheziția efectuată în imobilul din (...) (anexa nr. 2);

-carte cu titlul „Enciclopedia naturistă a vitaminelor” având pe copertă fotografia numitei D.M. și indicarea autorului, în persoana inculpatului B.G., precum și actul procedural în baza căruia a fost ridicat acest înscris (anexa nr. 2);

-procesele verbale de redare a convorbirilor purtate între inculpatul B.G., D.M. și învinuita F.M.M., precum și suporturile magnetice aferente constând în patru casete marca TDK – D 60, seriile OO10034103, 0010010886, 0010006704 și 0010001545, sigilate cu sigiliul nr. 5 al P.C.A.B. (filele 543-634 și anexa nr. 1);

-adresa nr. A1/3375 emisă la data de 16.07.2004 de către Institutul de Medicină Legală „Mina Minovici” referitor la constatarea medico-legală dispusă prin rezoluția nr. 720/P/2003 din 29.03.2004 cu privire la partea vătămată D.M. (filele 656 și 657);

-proceduri de citare a părții vătămate D.M. și procesele verbale aferente (filele 672-686);

-plângerea penală și declarațiile părții vătămate M.A.A. (filele 687-707) precum și o casetă video marca SKC seria G 205 HAE – 180 conținând înregistrarea pe bandă magnetică video a activității de audiere a părții vătămate (anexa nr. 1);

-declarația martorei D.D.(filele 713-716);

-înscrisuri și fotografii puse la dispoziție de partea vătămată M.A.A. (filele 708-712);

-rezoluțiile nr. 720/P/2003 din datele de 19.02.2004 și 29.04.2004 prin care, în temeiul art. 86¹ al. 1 și 2 C.p.p., s-a dispus protecția datelor de identificare ale unor martori, precum și procesele verbale de redare a declarațiilor martorilor protejați sub identitățile de „M.V.” și „P.C.” (filele 717-741);

-procesele verbale de redare a declarațiilor martorilor „R.L.” și „P.A.”, identități atribuite în conformitate cu dispozițiile art. 12 al. 1 lit. a din Legea nr. 681/2002 privind protecția martorilor (filele 742-762);

-plângerea penală și declarațiile părții vătămate S.I. (filele 763-790);

-declarațiile martorilor N.G., F.C.D., B.C.C., A.G.I., M.F.A., S.L.E., M.I., M.M., C.I., T.A.S., C.C., A.C.R., O.A.C., L.I. și T.E. (filele 794-864);

-raport de constatare tehnico-științifică grafică nr. 250.502 din data de 5.08.2004 și planșa fotografică aferentă (filele 865-878);

-raport de constatare tehnico-științifică nr. 181 din data de 3.08.2004 întocmit în baza rezoluției nr. 720/P/2003 din 16.06.2004 (filele 879-895);

-raport de constatare tehnico-științifică nr. 183/6.08.2004 efectuat în temeiul rezoluției nr. 720/P/2003 din 5.08.2004 (filele 896-902);

-proces verbal de constatare întocmit la data de 28.03.2004 de către organele de poliție din cadrul P.P.F. Nădlac – I.J.P.F. Arad, precum și schițele aferente (filele 909-912);

-procesele verbale încheiate la data de 28.03.2003 de către organele de poliție din cadrul P.P.F. Nădlac în urma perchezitiilor corporale realizate asupra inculpaților B.G. și F.F.Z. (filele 920 și 921);

-pașapoartele simple și cărțile de identitate, în copie, aparținând inculpaților B.G., F.F.Z. și numiților C.C.L., V.L., P.I.V., C.V.C. și T.A. (filele 934-969);

-procesele verbale întocmite în urma ridicării obiectelor și înscrisurilor găsite la data de 28.03.2004 asupra inculpaților B.G. și F.F.Z., precum și obiectele și înscrisurile indisponibilizate cu această ocazie (filele 922-924, anexa nr. 3);

-procedura de verificare în evidența intrări/ieșiri din România a inculpaților B.G., F.F.Z., C.C.L., P.I.V., C.V.C. (filele 930-933);

-referat de control nr. 3278/28.03.2004 întocmit de lucrători vamali din cadrul Biroului Vamal Nădlac – Direcția Regională Vamală Arad (filele 926 și 927);

-înscrisuri găsite și ridicate de către organele de poliție din cadrul I.J.P.F. Arad din locul în care fuseseră aruncate de inculpatul B.G. (filele 928 și 929);

-planșa fotografică reprezentând traseul urmat de inculpații F.F.Z. și B.G. în încercarea de a ieși în mod ilegal din România la data de 28.03.2004 (filele 913-919);

-raport încheiat la data de 28.03.2004 de organele de poliție din cadrul S.P.F. Nădlac – I.J.P.F. Arad (fila 970);

-declarațiile martorilor C.G., Z.I. și B.E.C.D. (filele 971, 972, 976 și 977);

-declarațiile numitei C.C.L. (filele 978-987);

-proceduri de citare și procesele verbale aferente întocmite cu privire la inculpații B.G. și F.F.Z. și învinuitele F.M.M. și M.A.C. (filele 1020-1023; 1025-1031; 1135-1150; 1245-1258 și 1292-1323);

-proceduri de verificare la Primăria comunei Tărtășești, județul Dâmbovița, Consiliul Județean Covasna, Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei – Serviciul Independent de Evidență Informatizată a Persoanei al Municipiului București și județului Covasna – sector Pașapoarte, Direcția Generală a Penitenciarelor, Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Cercetări Penale – Evidență Arest; Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Serviciul Cercetări Penale – Evidență Arest, precum și la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu privire la inculpații B.G. și F.F.Z. (filele 1014-1017; 1024; 1225-1332);

-declarațiile inculpatului B.G. (filele 1040-1050);

-declarațiile inculpatului F.F.Z. (filele 991-1002);

-declarațiile învinuitei F.M.M. (filele 1218-1229);

-declarațiile învinuitei M.A.C. (filele 1259-1276);

-rezoluțiile nr. 720/P/2003 privind delegarea procurorilor și organelor de poliție în prezenta cauză (filele 1383-1410);

-cereri formulate de inculpatul B.G. prin reprezentanții săi legali (filele 1087-1123);

-alte înscrisuri.

În faza de judecată, tribunalul a procedat la audierea inculpatului F.F.Z. (f. 71 dosar fond), a inculpatei F.M.M. (fila 631 dosar fond), audierea părților vătămate S.I., D.M., Katsuno Agness Arabella, audierea martorilor: B.E., S.R., C.I., C.G., M.I., D.T., I.F., Z.I., N.G., A.G., S.L., T.E., B.C., S.V., I.M., I.L., F. A.L., A.A., L.I., T.G., Ș.S., I.E., M.R., C.C., P.I., C.C., D.A., R.I., L.R., F.E., s-a administrat proba cu înscrisuri.

În faza de judecată instanța nu a putut proceda la audierea inculpatului B., fiind respinsă cererea de extrădare a acestuia din Suedia, fiind depusă însă la dosarul cauzei o înregistrare audio-video a declarației acestuia, prin care inculpatul neagă faptele reținute în sarcina sa.

De asemenea, în faza de judecată, apărătorii inculpatului B. au formulat cereri de schimbare a încadrării juridice a unora dintre fapte, astfel:

Cu privire la infracțiunea de trafic de minori vizând pe partea vătămată D.M., s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 13 alin. 1, alin. 3 teza 1 și alin. 4 teza 3 cu referire la art. 12 alin. 1, alin. 2 lit. a din Legea nr. 678/2001, în infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 198 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., cu motivarea că nu s-a dovedit existența scopului și a formei de exploatare a părții vătămate, nefiind întrunite astfel, elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane.

De asemenea, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de trafic de minori, prevăzută de art. 13 alin. 1, alin. 3 teza I din Legea nr. 678/2001, în ceea ce privește pe partea vătămată S.I., în infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 198 alin. 2 C.p., cu motivarea că nu este

dovedit scopul calificat al infracțiunii de trafic de minori, iar scopul infracțiunii nu poate să coincidă cu mijlocul de atingere a acestui scop.

În al treilea rând, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută de art. 198 alin. 2, 3 C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., pentru partea vătămată M.A.A. în infracțiunea de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută de art. 198 alin. 2 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p.

Această din urmă cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei a fost apreciată de către instanță ca fiind întemeiată deoarece alin. 3 al art. 198 C.p., în vechea reglementare anterioară modificării prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 143/2002, sancționa raportul sexual cu o persoană de sex feminin care nu a împlinit vârsta de 14 ani, săvârșită în condițiile în care victima se afla în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza, tratamentul făptuitorului ori dacă s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Ori, la data pretinselor fapte (12.01.2000 – noiembrie 2000, victima avea peste 15 ani, născută fiind în 19.07.1984) astfel că dispozițiile alin. 3 ale art. 198 Cod penal nu subzistă, motiv pentru care, în baza art. 334 C.p.p. tribunalul a admis cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, din art. 198 alin. 2, 3 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., în infracțiunea prevăzută de art. 198 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., art. 13 C.p., instanța reținând aplicabilitatea legii penale mai favorabile.

În ceea ce privește celelalte cereri de schimbare a încadrării juridice, tribunalul a apreciat că lipsa unor elemente constitutive ale unei infracțiuni nu justifică o cerere de schimbare a încadrării faptei într-o altă infracțiune, astfel că, față de dispozițiile art. 334 C.p.p. aceste cereri au fost respinse.

I. În ceea ce privește pe inculpatul B.G., tribunalul a constatat că acesta a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de act sexual cu un minor, faptă prevăzută de art. 198 alin. 2, 3 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., cu referire la partea vătămată D.M. constând în aceea că, începând cu primăvara anului 2002, inculpatul a întreținut raporturi sexuale cu minora D.M., care era în vârstă de 15 ani la momentul comiterii faptelor.

S-a menționat în rechizitoriu că această faptă este probată cu plângerea penală a părții vătămate D.M. (fila 115 dosar urmărire penală), declarația părții vătămate D.M. (f. 116, 117 dosar urmărire penală), declarațiile martorilor D.T., I.L., I.F., I.M., S.V., relații privitoare la situația școlară a părții vătămate și la reședința acesteia, relații privitoare la ieșirile – intrările în țară ale părții vătămate, procese verbale de percheziție, jurnalul părții vătămate, fotografiile, procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice purtate de inculpat, raportul expertului T.B..

Examinând aceste probe administrate în faza de urmărire penală prin coroborare cu cele administrate de instanță, tribunalul a constatat că prima declarație dată de partea vătămată în fața organelor judiciare datează din 14.08.2003 (fila 122 dosar urmărire penală), ocazie cu care aceasta arată că s-a transferat la București cu acordul mamei sale, că locuiește la familia V. și are grijă de copilul acestora, neavând nici o legătură cu inculpatul.

În declarațiile date în fața procurorului din 18.03.2004 și 19.03.2004 (filele 115, 116 dosar urmărire penală) partea vătămată a relatat faptul că în primăvara anului 2002 a avut prima relație sexuală cu inculpatul, primind mici atenții, cadouri, bani de la acesta.

Cele două declarații, dintre care una este dată în calitate de martor (fila 116 dosar urmărire penală) coincid cu momentul efectuării percheziției domiciliare efectuate la imobilul din (...) din 18.03.2004, desfășurată între orele 9,00 – 23,00 (filele 240 – 256 dosar urmărire penală).

Cu ocazia acestei percheziții, s-au efectuat înregistrări video (fila 328 dosar urmărire penală) fotografiile depuse la dosarul cauzei încercând să acrediteze ideea că inculpata F.M.M. și partea vătămată D.M. se aflau în aceeași cameră, în același pat, extrem de sumar îmbrăcate, ceea ce ar constitui un indiciu asupra relației de natură sexuală existente între acestea.

În schimb, a reținut prima instanță, aceste fotografii, procesul verbal de percheziție domiciliară, coroborate cu declarațiile martorilor A.L.I., A.A. (filele 1058-1064 dosar fond) dovedesc împrejurările în care s-a desfășurat percheziția. Astfel, percheziția a început în jurul orelor 7,00 – 8,00 și a durat până târziu în noapte (orele 3,00 – 4,00), cele două persoane găsite la etajul imobilului fiind speriate de către organele de anchetă, fiind culcate la pământ de organele de poliție și amenințate cu arma.

Despre modul de desfășurare a acestei percheziții, relatează însăși partea vătămată în declarația dată în fața instanței (filele 1518-1523 dosar fond), martora A. arătând faptul că este posibil ca persoanele percheziționate să fi fost trezite din somn de organele de anchetă.

În contextul în care, declarația părții vătămate a fost luată imediat după efectuarea acestei percheziții, pe fondul tensiunilor psihice create de timpul îndelungat și de modul de desfășurare a percheziției, apar a fi relevante declarațiile părții vătămate din faza de judecată, în care aceasta arată că a fost amenințată și presată de organele de cercetare penală să declare faptul că a avut relații sexuale cu inculpatul B.. De altfel, aceste afirmații cuprinse în declarația părții vătămate din 18.03.2004 și 19.03.2004, au fost retractate de partea vătămată imediat după momentul la care a făcut aceste declarații, pe calea unei declarații înregistrată pe rolul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, dar nedepusă la dosar de organele de anchetă (fila 1494 dosar fond) prin care aceasta arată, la data de 19.03.2004, faptul că a fost interogată timp de șapte ore, în lipsa părinților și avocatei sale, fiind molestată fizic și psihic să declare fapte neadevărate.

La data de 29.03.2004 partea vătămată retractează declarațiile din 18 și 19.03.2004 printr-o declarație dată în fața unui avocat (fila 1495 dosar fond) aceeași poziție procesuală fiind adoptată și la data de 18.05.2006 în declarația dată la Parchetul Militar, precum și în fața instanței de judecată (filele 1518-1523 dosar fond) când partea vătămată neagă existența oricărei relații de natură sexuală cu inculpatul B. sau cu inculpata F.M.M..

Pe de altă parte, și în fața organelor de poliție, și anterior declanșării urmăririi penale în acest caz (15.08.2003) partea vătămată a declarat în mod

constant, faptul că nu are nici o legătură de natură sexuală cu inculpatul (filele 120-122 dosar urmărire penală).

În acest context, declarația părții vătămate din 18.03.2004 și plângerea penală din 19.03.2004 apar a fi izolate de tot materialul probator administrat în cauză, în legătură cu infracțiunile de act sexual cu un minor și perversiune sexuală.

În ceea ce privește declarația martorei D.T., mama părții vătămate, tribunalul a constatat că la data de 29.07.2003 aceasta a formulat o sesizare la Poliția Costinești, cu motivarea că partea vătămată D.M. este plecată de la domiciliu, s-a stabilit la București, fiind urmărită de yoghini care au luat-o cu ei la București.

În declarația din 11.02.2004 martora a declarat că și-a dat acordul verbal pentru transferul părții vătămate la București (filele 123- 125 dosar urmărire penală), iar în declarațiile ulterioare date în fața organelor de poliție (filele 126-131 dosar urmărire penală) și în fața procurorului (filele 132- 133 dosar urmărire penală) martora a arătat că nu are cunoștință despre existența vreunor relații sexuale sau de perversiune sexuală privitoare la partea vătămată D.M..

În fața instanței, martora a confirmat faptul că partea vătămată s-a mutat la București cu acordul părinților, fiind ajutată de prietenul ei, R., și a arătat că nu a văzut-o în vreo împrejurare pe partea vătămată în compania inculpatului, că nu a discutat vreodată cu partea vătămată despre relațiile acesteia cu inculpatul, că nu a găsit poze cu aceștia în ipostaze intime și că declarațiile de la urmărire penală nu au fost scrise de martoră și nici citite (filele 560-562 dosar fond).

Martora I.L., sora părții vătămate, a arătat că partea vătămată a fost ademenită de yoghini, determinată să se mute la București, fără ca martora să cunoască împrejurări legate de relația părții vătămate cu inculpatul (filele 144-151 dosar urmărire penală).

În fața instanței de judecată martora a menționat că partea vătămată a primit cadouri de la inculpata F. și un telefon de la inculpatul B., arătând că nu a văzut-o pe partea vătămată împreună cu inculpatul și nici fotografiile indecente ale acestora (filele 896 – 897 dosar fond).

Martora I.F., sora părții vătămate D.M., a arătat că partea vătămată a primit cadouri de la yoghini cu ocazia zilei sale de naștere, fiind determinată de aceștia să se mute la București. În legătură cu viața sexuală a părții vătămate, martora arată că partea vătămată și-a pierdut virginitatea în anul 2001, cu ocazia unei excursii organizate la București, martora bănuind că inculpatul este cel cu care partea vătămată a avut primul ei raport sexual, însă martora nu a văzut și nu cunoaște din surse directe sau indirecte vreun aspect concret al legăturii dintre aceștia (filele 152-161 dosar urmărire penală).

În fața instanței martora a arătat că nu a văzut-o niciodată pe partea vătămată în prezența inculpatului B., ci doar într-o fotografie, iar faptul că partea vătămată a fost dezvirginată de inculpat e doar o bănuială a martorei (fila 564 dosar fond).

Instanța a mai reținut că, la rândul său, martorul I.M. (fila 164 dosar urmărire penală) nu relatează nici un aspect relevant în legătură cu relația părții vătămate cu inculpatul, arătând doar faptul că partea vătămată s-a mutat la

București, de unde trimitea familiei sume de bani fără a fi întreținută de familie. Nici în fața instanței de judecată martorul nu a relevat aspecte legate de infracțiunile care fac obiectul acestui dosar (fila 893-894 dosar fond).

De asemenea, martora S.V. (filele 169-176 dosar urmărire penală) a arătat că, în perioada august – septembrie 2003, a închiriat o cameră părții vătămate D.M. și inculpatei F.M.M., acestea fiind vizitate de un tânăr care le aducea mâncare și de inculpatul B., de aproximativ 3-4 ori, dar care nu a rămas în vizită mai mult de 30 de minute. Aceleași împrejurări le-a relatat martora și în fața instanței (fila 898 dosar fond) învederând faptul că vizitele inculpatului erau scurte, fără ca martora să audă zgomote din camera închiriată sau să vadă vreo manifestare indecentă din partea celor trei.

În legătură cu declarația părții vătămate date în fața procurorului, partea vătămată a formulat și înregistrat și o plângere penală personal Parchetului Înaltei Curți de Casație și Justiție (filele 327-350 dosar fond) care vizează modul de efectuare a percheziției din 18.03.2004 și de desfășurare a audierii părții vătămate.

Martorul L.R. audiat în fața instanței (filele 1670-1674 dosar fond) a arătat că este prietenul părții vătămate din primăvara anului 2003, locuind împreună cu partea vătămată de la acel moment, martorul întâlnindu-se cu inculpatul B. în imobilul în care locuia partea vătămată cu inculpata F.M.M., acesta o vizita pe inculpata F., fiind iubitul acesteia. În calitate de prieten al părții vătămate martorul petrecea mult timp în compania acesteia, astfel că nu a perceput gesturi sau atitudini ale părții vătămate care să denote existența unei relații a acesteia cu inculpatul B..

Au fost apreciate relevante pentru relația dintre cei doi și fotografiile depuse la dosarul cauzei (filele 1897-1899 dosar fond).

O altă declarație apreciată ca relevantă în cauză a fost cea a martorului Ț.G. (filele 1524-1525 dosar fond) care, în perioada 2002 – ianuarie 2003 a avut o relație de prietenie cu partea vătămată, fiind primul iubit al acesteia, aceștia petrecând mai multe week-end-uri împreună, corespondând prin bilețele, martorul fiind apelat de partea vătămată pe numele „Grig”. În acest context, instanța a apreciat că bilețele aflate la filele 350-358 dosar urmărire penală ridică o îndoială cu privire la persoana cărora îi sunt adresate.

Pe de altă parte, s-a reținut că adresele eliberate de poliția de frontieră evidențiază intrările și ieșirile din România ale inculpatului B. și ale părții vătămate D.M. în perioada iunie 2002 – februarie 2004 (filele 230-233 dosar urmărire penală).

Însă martorii D.A. (fila 1667 dosar fond), L.R. (fila 1670 dosar fond) au confirmat faptul că la conferințele și simpozioanele organizate în străinătate și la care a participat și partea vătămată, erau prezente multe persoane, fiecare dintre acestea asigurându-și din punct de vedere financiar participarea.

Față de cuprinsul procesului verbal de percheziție din 18.03.2004 (filele 246-257 dosar urmărire penală) și de natura obiectelor ridicate cu acea ocazie, s-a încercat acreditarea ideii existenței unei legături între aceste obiecte (casete video, audio, obiecte cu tentă sexuală) și relațiile sexuale existente între inculpat și partea vătămată și între partea vătămată și inculpata F.M.M..

Cu privire la aceste casete și obiecte, martorul M.A. a afirmat că îi aparțin, fiind aduse de el din Germania și depozitate la domiciliul prietenei sale, martora M.A.C., proprietara imobilului percheziționat.

Prin copia sentinței din 22.10.2003 a Judecătoriei Masommagyarover (filele 1853-1859 dosar fond) a procesului verbal de sechestru și a listei corpurilor delictive întocmite de autoritățile maghiare, instanța a reținut că s-a făcut dovada faptului că martorul M.A. a fost sancționat cu amendă pentru contrabandă deoarece s-a prezentat la Vama Nădlac în 16.10.2003 fără a declara obiectele pe care le avea în autoturism, anume C.D., de poze porno, D.V.D.-uri porno, D.R.-uri și DVD-uri audio, instrumente sexuale.

În acest context, tribunalul a apreciat că în cauză s-a făcut dovada apartenenței acestor bunuri și a motivului pentru care acestea se găseau în imobilul locuit de partea vătămată.

S-a mai arătat că o altă probă invocată de organele de anchetă pentru a justifica existența unor relații sexuale între inculpații B., F. și partea vătămată D.M. este și raportul de constatare-evaluare din 25.06.2004 al psihologului T.B. (filele 887-894 dosar urmărire penală) care, pe baza studiului documentelor furnizate de organele de anchetă și a analizelor de caz, concluzionează existența unei stări de aservire a părților vătămate D.M. și M.A., a unui abuz de autoritate.

Instanța a reținut că aceste concluzii sunt combătute de opiniile altor specialiști (filele 1681-1700, 1732-1764 dosar fond) potrivit cărora, conceptele juridice de „aservire” și „abuz de autoritate” nu sunt transpuse în limbaj psihologic, termenii utilizați ducând la concluzia existenței unor tulburări psihice majore, care nu au fost constatate printr-un examen psihologic, și, cel mai important aspect, în opinia instanței, este lipsa unui contact direct cu subiecții evaluați. În acest context, s-a apreciat că materialul pus la dispoziție pentru evaluare (jurnale intime, notițe, bilețele) nu este de natură a permite formularea unor concluzii științifice, în lipsa unui contact direct cu subiectul evaluat, cu atât mai mult cu cât însemnările părții vătămate denotă o imaginație bogată a acesteia (în acest sens, fiind și însemnările părții vătămate legate de fanteziile sexuale imaginate cu diverse persoane (fila 126 dosar fond).

Nu în ultimul rând instanța a avut în vedere ca fiind relevante pentru relațiile dintre inculpat și partea vătămată și inculpata F., și declarația martorului P.T. (filele 1377-1378 dosar fond) care îi permite părții vătămate D.M. să locuiască la etajul imobilului aparținând martorei D.C., etaj pe care martorul l-a amenajat și pe care îl folosea în schimbul unei sume de bani împrumutată de martor proprietarei. S-a reținut că dovada acestui împrumut este făcută cu înscrisurile autentice de la dosar (fila 1889 dosar fond) dar și cu cererile de executare silită (filele 1884-1894 dosar fond), deși organele de urmărire penală au susținut calitatea de persoană interpusă a martorului, fără ca cele consemnate în înscrisurile autentice să fi fost combătute prin alte mijloace de probă.

De altfel, și prima declarație a martorei M.A.C. din 19.03.2004 nu a mai fost susținută, ulterior, de martoră, aceasta susținând, cu certitudine, lipsa unor relații sexuale între inculpat și partea vătămată D.M. (fila 1270 dosar urmărire penală).

Cu privire la interceptările convorbirilor telefonice ale inculpatului tribunalul a constatat că autorizarea acestora s-a făcut anterior începerii urmăririi penale, astfel că acestea nu pot avea calitatea unor probe în cadrul procesului penal care să respecte exigențele dispozițiilor art. 63 c.p.p. În acest sens Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 48 din 4 iunie 2007 dată în recurs în interesul legii a statuat că actele premergătoare își păstrează caracterul de investigații prealabile neputând constitui probe. Mai mult decât atât, instanța nu a avut posibilitatea practică de a verifica legalitatea obținerii acestor înregistrări în condițiile în care autorizațiile de interceptare a acestora au fost clasificate ca fiind secrete de stat.

Față de acest material probator tribunalul a apreciat că în cauză nu s-a dovedit, cu certitudine, existența unui act sexual între inculpatul B. și partea vătămată D.M., motiv pentru care, în baza art. 11 pct. 2 lit.a raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p., a achitat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 198 al. 2, 3 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p.

În ceea ce privește infracțiunea de perversiune sexuală reținută în sarcina inculpatului, tribunalul, având în vedere considerațiile învederate mai sus, a constatat inexistența acestei fapte, cu atât mai mult cu cât, în speță, nu s-a dovedit nici existența condiției cerute de art.201 Cod penal, aceea a faptei săvârșite în public sau care a produs scandal public, atâta timp cât se susține în rechizitoriu săvârșirea acestor acte de perversiune sexuală în imobilul locuit de partea vătămată și inculpata F.

În atare situație, tribunalul, în baza art. 11 pct. 2 lit. a, raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a achitat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii de perversiune sexuală în formă continuată, prevăzută de art. 201 al. 3, 3¹ C.p. cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p.

În ceea ce privește infracțiunea de corupție sexuală, prevăzută de art. 202 al. 3 C.p., tribunalul a constatat că pretinsele fapte de a atrage, prin mijloace financiare de subzistență și prin alte foloase materiale, pe inculpata F.M.M., în practicarea unor acte sexuale cu minora D.M., s-au derulat în perioada primăverii anului 2002 – martie 2004.

Potrivit dispozițiilor art. 122 al. 2 lit. d C.penal, în cazul infracțiunii pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 1 an dar care nu depășește 5 ani, cum este infracțiunea de corupție sexuală, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani, socotiți de la data săvârșirii infracțiunii.

În această situație, termenul de prescripție s-a împlinit în martie 2009, motiv pentru care instanța, în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.p.p. a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului B.G. pentru infracțiunea de corupție sexuală ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În ceea ce privește infracțiunea de trafic de minori, s-a reținut în rechizitoriu că în vara anului 2001 partea vătămată D.M. l-a cunoscut pe inculpatul B., cu ocazia taberei de yoga de la Costinești, unde inculpatul participa în calitate de profesor yoga. Cu această ocazie, partea vătămată a frecventat vila inculpatului din Costinești, această vilă fiind folosită pentru sex,

inculpatul fiind foarte atent cu partea vătămată căreia îi făcea numeroase cadouri, bani, îmbrăcăminte, încălțăminte, dulciuri, obiecte sexuale. Ulterior, în decembrie 2001, partea vătămată s-a mutat la București, și din primăvara anului 2002 a început să întrețină raporturi sexuale cu inculpatul B., acesta profitând de ascendentul pe care îl conferea asupra minorei calitatea sa de profesor de yoga, de mentor spiritual.

În acest context s-a susținut săvârșirea infracțiunii de trafic de minori, faptă prevăzută de art. 13 al. 1, al. 3 teza 1, al. 4 teza 3, cu referire la art. 12 al. 1, al. 2 lit. a din Legea nr. 678/2001.

Examinând dispozițiile art. 13 al. 1, al. 3 teza I, alin. 4 teza 3, art. 12 al. 1, al. 2 lit. a Legea 678/2001, tribunalul a constatat că în latura obiectivă a acestei infracțiuni intră activitatea de recrutare, transport, transferare, găzduire, primire a unui minor. S-a reținut că nici una dintre aceste modalități alternative de săvârșirea a infracțiunii nu sunt dovedite în cauză. Pe de altă parte nu s-a dovedit existența împrejurărilor în care se susține că s-au săvârșit aceste fapte, respectiv, nu s-a dovedit existența unor acte de violență, amenințare, constrângere. În ceea ce privește abuzul de autoritate acesta este necesar a fi exercitat asupra victimei infracțiunii cu un scop anume, acela de a exploata victima. Exploatarea presupune obținerea unor foloase materiale sau de altă natură de către subiectul activ al infracțiunii de trafic, ori, în speță, nu se face vorbire, despre vreun folos pe care inculpatul l-ar fi obținut din exploatarea victimei.

S-a mai reținut că în cauză nu s-a făcut dovada faptului că inculpatul ar fi exercitat, direct sau indirect, vreo presiune asupra minorei pentru a o determina să acționeze contrar dorinței sale, ci, dimpotrivă, partea vătămată și-a stabilit reședința la București din proprie inițiativă, având acordul părinților săi, astfel cum declară partea vătămată și martora D.T..

Deși actul de sesizare a instanței face referire la scopul urmărit de inculpat, acela al exploatării sexuale a părții vătămate, nu s-a indicat nici o modalitate concretă de realizare a acestei exploatări, și cu atât mai mult, nu s-a dovedit acțiunea de exploatare sexuală a minorei.

În ceea ce privește modalitatea de săvârșire a infracțiunii de trafic de minori prin ținerea în stare de aservire a părții vătămate s-a constatat că aceasta nu este prevăzută de lege ca modalitate alternativă de săvârșire a faptei.

În condițiile în care activitatea de recrutare a părții vătămate de către inculpat, abuzul de autoritate exercitat de acesta și scopul exploatării sexuale a victimei nu au fost dovedite în cauză, tribunalul a apreciat că fapta de trafic de minori nu există motiv pentru care, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art.10 pct. 1 lit. a C.p.p. a achitat inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 al. 1, al. 3 teza I, alin. 4 teza 3 raportat la art. 12 al. 1, al.2 lit. a Legea 678/2001.

II. În ceea ce privește pe partea vătămată **M.A.A.**, tribunalul a constatat că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută de art. 198 al. 2, 3 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p., constând în aceea că, în perioada ianuarie-noiembrie 2000, inculpatul, folosindu-se de calitatea sa de profesor yoga și mentor spiritual, a

întreținut în mod repetat, acte sexuale cu minora M.A.A., căreia i-a oferit sume de bani și alte foloase.

Această infracțiune s-a susținut că a fost săvârșită în perioada ianuarie 2000-noiembrie 2000, partea vătămată arătând în cuprinsul declarației sale (filele 686-690 dosar urmărire penală) că, începând cu data de 12.01.2000, a întreținut relații sexuale cu inculpatul.

În fața instanței de judecată partea vătămată a învederat faptul că în ianuarie 2000 a avut prima relație sexuală cu inculpatul, iar în noiembrie 2000 a avut o relație sexuală cu acesta în ashramul din Obor 2.

Față de aceste precizări ale părții vătămate, tribunalul a constatat că infracțiunea de act sexual cu minor, fiind epuizată în noiembrie 2000, este prescrisă, în condițiile în care vechea reglementare a acestei infracțiuni prevedea o pedeapsă cu închisoarea de la 1 la 5 ani, astfel că, față de dispozițiile art. 124 C.p., art. 122 lit. d C.p., termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în luna mai 2008.

Pe cale de consecință, tribunalul, în baza art. 11 pct. 2 lit.b, raportat la art. 10 al. 1 lit. g C.p.p. a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută de art. 198 al. 2 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p., art. 13 C.p., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

III. În ceea ce privește infracțiunea de act sexual cu un minor – partea vătămată **S.I.**, tribunalul a constatat că inculpatul a fost trimis în judecată pentru infracțiunile prevăzute de art.198 al. 2, 3 C.p. și art. 13 al. 1, al. 3 teza I din Legea nr. 678/2001, constând în aceea că, în data de 21.04.2003, în timp ce partea vătămată S.I., urma cursurile de yoga din cadrul MISA, inculpatul, în calitate de profesor yoga și „mentor spiritual” a întreținut raporturi sexuale cu partea vătămată care, la acea dată, avea 16 ani.

Analizând materialul probator administrat în cauză cu privire la această faptă, tribunalul a constatat că declarația părții vătămate S.I., dată în faza de urmărire penală, rămâne izolată, ea neputând fi coroborată cu alte probe administrate în cauză. Astfel, în declarația aflată la fila 766 dosar urmărire penală, partea vătămată arată că, în data de 21.04.2003, împreună cu alte două fete, Anca și Dana, s-a deplasat la locuința inculpatului din București, (...), unde a întreținut raporturi sexuale cu inculpatul primind de la acesta suma de 1.200.000 lei vechi, un ruj, un parfum, un slip, fonduri de pleoape, un spray și o casetă audio.

În fața instanței de judecată partea vătămată a relatat aceleași împrejurări (filele 161-163 dosar fond) fără ca acestea să fie confirmate de martorii audiați în cauză.

Martorul cu identitate protejată M.V. (filele 731-732 dosar urmărire penală) a relatat faptul că în data de 21.04.2003 l-a însoțit pe inculpat, împreună cu partea vătămată S.I. și cu alte două fete, D. și A, la imobilul din (...), aflând de la aceste persoane scopul deplasării lor la acel imobil – de a întreține relații sexuale cu inculpatul.

Ulterior, martorul, pe calea unor declarații autentice date în fața unui notar din Danemarca (filele 1240-1248 dosar fond) a revenit asupra declarațiilor date

în faza de urmărire penală, arătând că acestea au fost dictate de organele de anchetă și nu exprimă adevărul.

Martora R.A. (fila 1422 dosar fond) a arătat că a însoțit-o pe partea vătămată la domiciliul inculpatului B., împreună cu sora părții vătămate, unde inculpatul a încercat să o determine pe partea vătămată să se întoarcă acasă pentru a-și continua studiile, și unde au avut loc doar discuții între cei prezenți. Aceleași împrejurări sunt relatate și de martorii B.D. (fila 1424 dosar fond) și D.M. (fila 1426 dosar fond) care arată că în data de 21.04.2003, fiind prezentă în imobilul inculpatului a întâlnit-o pe partea vătămată, inculpatul purtând discuții cu persoanele prezente fără a rămâne vreo perioadă de timp în intimitate cu partea vătămate.

În același sens, martorul F.E. (fila 1669 dosar fond) a arătat că a fost prezent în imobilul inculpatului, împreună cu partea vătămată și alte patru persoane, iar din discuțiile purtate martorul a sesizat lipsa vreunei apropieri între inculpat și partea vătămată.

La rândul său, martorul P.T. (filele 1877-1878 dosar fond) a arătat că a împrumutat soțului părții vătămate – L.S., suma de 2.500 dolari cu promisiunea restituirii lor din banii pe care urma să-i încaseze partea vătămată în urma procesului purtat cu inculpatul B., martorul atașând la dosarul cauzei o chitanță (fila 1883 dosar fond) și acte de executare silită.

De asemenea, martorul P.I. (filele 1879-1881 dosar fond) a relatat aceeași întâlnire a inculpatului cu partea vătămată S.I., la care a asistat personal fără ca partea vătămată să rămână în intimitate cu inculpatul vreo perioadă de timp.

S-a reținut că tot acest probatoriu este în măsură să infirme susținerile părții vătămate referitoare la întreținerea relațiilor sexuale cu inculpatul, în luna aprilie 2003.

Sub aspectul infracțiunii de trafic de minori rechizitoriul a reținut ca modalitate de săvârșire a faptei aceea de recrutare și găzduire a părții vătămate în locuința inculpatului din București, (...) prin abuz de autoritate și ținere în stare de aservire a acesteia.

Ori, s-a apreciat că fapta inculpatului de a recruta pe partea vătămată S.I. nu poate fi reținută atâta vreme cât acesta nu a exercitat vreo acțiune de determinare, încercare, prin amenințări, violențe, constrângere, fraudă sau înșelăciune, a părții vătămate de a se deplasa la București sau de a se muta în această localitate. Partea vătămată s-a deplasat la București din proprie inițiativă pentru a o căuta pe sora sa, A. astfel cum a arătat partea vătămată în declarația inițială (fila 771 dosar urmărire penală). În ceea ce privește abuzul de autoritate despre care se face vorbire în rechizitoriu, acesta nu este dovedit că ar fi fost exercitat de inculpat la momentul recrutării părții vătămate, aceasta deplasându-se în ashramul din București din proprie inițiativă, având o anumită motivație – aceea de a-și căuta sora.

De asemenea, s-a considerat că nu este dovedită fapta inculpatului de a găzdui partea vătămată în imobilul din (...), atâta timp cât martori audiați în cauză, prezenți la întâlnirea inculpatului cu partea vătămată arată că a fost vorba despre o vizită de aproximativ 45 minute, ceea ce nu poate echivala cu o acțiune de găzduire ce presupune o acțiune mai îndelungată în timp. Este adevărat că

partea vătămată susține că ar fi fost lăsată în apartamentul inculpatului timp de două zile după care inculpatul i-a cerut acesteia să întrețină raporturi sexuale, însă această susținere nu este coroborată cu alte probe din dosar în afara declarației părții vătămate, deși partea vătămată face referire în declarația sa și la alte persoane care au asistat la aceste evenimente (A., D., A., C., A.) însă acestea nu au fost identificate și audiate pentru a se putea verifica susținerile părții vătămate.

În aceste context, tribunalul a apreciat că infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 198 al. 2, 3 C.p. și trafic de minori, prevăzută de art. 13 al.1, 3 teza 1 din Legea nr. 678/2001, nu există, ele nefiind dovedite, motiv pentru care, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 pct. 1 lit. a C.p.p. a achitat inculpatul pentru aceste infracțiuni.

IV. Inculpatul B.G. a mai fost trimis în judecată și pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat a României, prevăzută de art. 76 al. 1, alin. 3 O.U.G. 105/2001, modificată prin art. 29 pct.1 Legea nr. 39/2003.

Această infracțiune a fost săvârșită la data de 28.03.2004 când s-a arătat că inculpatul a încercat să părăsească în mod ilegal țara prin P.T.F. Nădlag, deplasându-se pe sensul de intrare în țară pentru a se sustrage controlului de frontieră.

Ori, dispozițiile art. 70 al. 1, 3 O.U.G. 105/2001 sancționează infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei cu pedeapsa închisorii de la 3 luni la 2 ani. În cazul tentativei pedeapsa se reduce la jumătate, potrivit dispozițiilor art. 21 al. 2 C.p., deci, cu o pedeapsă între 1 lună și jumătate și 1 an.

Potrivit dispozițiilor art. 122 al. 1 lit. e, art. 124 C.p. termenul de prescripție a răspunderii penale este de 4 ani și 6 luni, termen care s-a împlinit, în speță, la data de 28.09.2008.

În consecință, tribunalul a constatat că pentru tentativă la trecerea frauduloasă a frontierei de stat a României a intervenit prescripția și, ca atare a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului B. în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.p.p.

V. Prin același rechizitoriu a mai fost trimis în judecată și inculpatul F.F.Z., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de migranți, faptă prevăzută de art. 71 al. 1 O.U.G. 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003.

Cu privire la această faptă, inculpatul a solicitat schimbarea încadrării juridice în tentativă la infracțiunea de trafic de migranți, cu motivarea că fapta inculpatului nu se prezintă în forma sa consumată.

Examinând probatoriul administrat în cauză pentru această faptă (procesul verbal întocmit de organele de poliție din cadrul P.T.F. Nădlac, procesul verbal de ridicare obiecte și înscrieri, referate de control, planșe fotografice, declarațiile martorilor C.G., Z.I., B.E., C.C., S.R.) tribunalul a constatat că inculpații au fost reținuți în incinta clădirii vămii din Nădlac, clădire care nu este situată pe teritoriul Ungariei. Altfel spus, acțiunea inculpatului a fost întreruptă de intervenția organelor poliției vamale, astfel că ea nu a putut fi finalizată, împrejurare față de care tribunalul a apreciat incidența în cauză a dispozițiilor

art. 20 al. 1 C.p., motiv pentru care a admis cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, din infracțiunea prevăzută de art. 71 al. 1 O.U.G. nr. 105/2001 modificată art. 29 pct. 2 Legea nr. 39/2003 în tentativă la infracțiunea de trafic de migranți, prevăzută de art. 71 al. 1, 4 O.U.G. 105/2001 modificată art. 29 pct. 2 Legea nr. 39/2003.

Această faptă a fost săvârșită la data de 28.03.2004, fiind sancționată de lege cu pedeapsa închisorii de la 1 la 3 ani și jumătate.

În aceste condiții, s-a reținut că termenul de prescripție a răspunderii penale a fost împlinit la data de 28.03.2009, motiv pentru care tribunalul în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.p.p. a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului F.F.Z. pentru tentativă la infracțiunea de trafic de migranți, prevăzută de art. 71 al. 1, 4 O.U.G. 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr.39/2003 ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

VI. În ceea ce privește pe inculpata F.M.M., tribunalul a constatat că aceasta a fost trimisă în judecată pentru infracțiunea de corupție sexuală în formă continuată prevăzută de art. 202 al. 1 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p., constând în aceea că, în perioada 2002-martie 2004 a practicat în mod repetat acte cu caracter obscen față de minora D.M..

Potrivit dispozițiilor art. 202 al. 1 C.p. această faptă se sancționează cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani.

Pentru această faptă termenul de prescripție s-a împlinit, potrivit dispozițiilor art. 122 lit. d C.p., în martie 2009, motiv pentru care, tribunalul, în baza art. 11 pct. 2 lit. b raportat la art. 10 pct. 1 lit. g C.p.p. a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatei F.M.M. pentru infracțiunea de corupție sexuală, prevăzută de art. 202 al. 1 C.p., cu aplicarea art. 41 al. 2 C.p. ca urmare a prescripției răspunderii penale.

Întrucât instanța a pronunțat soluție de achitare pentru infracțiunea de act sexual cu minor pentru părțile vătămate M.A.A. și S.I. și pentru trafic de minori pentru partea vătămată S., despăgubirile civile solicitate de acestea nu au fost acordate potrivit dispozițiilor art. 346 al. 3 C.p.p.

În baza art. 139 al. 2 C.p.p., tribunalul, având în vedere faptul că a pronunțat achitarea inculpatului B. pentru o parte din infracțiuni și de încetare a procesului penal, ca urmare a intervenției prescripției a constatat că nu mai există temeiuri care să justifice menținerea măsurii arestului preventiv luată față de inculpat, astfel că, în baza art. 139 al. 2 C.p.p. a revocat această măsură dispunând anularea mandatului de arestare preventivă nr. 69/U/2004 emis de Judecătoria sector 5 București.

În baza art. 88 al. 1 C.p. s-a dedus durata reținerii și arestului preventiv a inculpatului începând cu 29.03.2004 – 1.04.2004.

În baza art. 88 C.p. s-a dedus durata reținerii și arestului preventiv pentru inculpatul F.F.Z. începând cu 29.03.2004-1.04.2004.

În cauză s-a formulat cerere de restituire a bunurilor ridicate cu ocazia percheziției din 18.03.2004 la imobilul din (...), cu motivarea că aceste bunuri sunt proprietatea personală a martorului M.A..

Analizând cuprinsul procesului verbal de percheziție domiciliară din 18.03.2004 (fila 240-331 dosar fond), copia legalizată a sentinței din 22.10.2003 a Judecătoriei Masommagyarov – Ungaria, procesul verbal de sechestrare nr. 96/2003 al Oficiului Vamal Nagylak, lista corpurilor delictive și declarația autentică a lui S.D. (filele 1850 1859 dosar fond) tribunalul a constatat că o mare parte din bunurile ridicate cu ocazia percheziției (70 C.D.cu poze porno, 45 CD audio, 17 D.V.D., 13 D.V.P. porno, 33 casete video porno, 38 instrumente sexuale, etc.) aparțin martorului M.A., fiind aduse de acesta din străinătate, confiscate de autoritățile maghiare și, ulterior, restituite martorului.

În aceste condiții, tribunalul, constatând că aceste bunuri nu aparțin inculpatului, martorul depozitându-le la domiciliul martorei M.A.C., față de dispozițiile art. 118 lit. b Cod penal a admis cererea martorului M.A. și a dispus restituirea bunurilor ridicate cu ocazia percheziției domiciliare din 18.03.2004, astfel 1 buc. binoclu Steiner tip V 7 x 50; 1 buc. model avion; 33 buc. casete video înregistrate (porno); 13 buc. DVD înregistrate (porno); 17 buc. DVD înregistrate (filme despre natură); 45 buc. CD audio; 70 buc. CD cu poze porno; 3 buc. tablouri de perete cu iluminare; 38 buc. instrumente sexuale auxiliare; 8 buc. parfumuri.

În ceea ce privește măsura confiscării imobilului situat în (...) aparținând inculpatului B., tribunalul a constatat că inculpatul a fost achitat pentru infracțiunea de trafic de minori și act sexual cu un minor, astfel că a reținut că imobilul în cauză nu poate fi considerat ca fiind folosit la săvârșirea unei infracțiuni, motiv pentru care, față de dispozițiile art. 118 lit. b C.p., art. 19 al. 1, 2 din Legea nr. 678/2001, art. 357 al. 2 lit. e C.p.p. s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra imobilului din (...), măsură dispusă prin ordonanța nr. 720/P/2003 din 6.08.2004.

În baza art. 192 alin. 1 pct. 1 lit. b C.p.p., părțile civile M.A.A. și S.I., fiind în culpă procesuală, au fost obligate la plata cheltuielilor judiciare parțiale către stat în sumă de 2.000 lei fiecare, restul cheltuielilor judiciare rămânând în sarcina statului.

Împotriva acestei sentințe a formulat *apel*, în termenul legal, **Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu**, aducându-i critici de *netemeinicie*, sub aspectul greșitei achitări a inculpatului G. B. pentru comiterea infracțiunilor prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.pen. cu apl. art. 41 al. 2 C.pen.(două fapte); art. 201 al. 3 și 3 ind. 1 C.pen. cu apl. art. 41 al. 2 C.pen.; art. 13 al. 1, al. 3 teza I, al. 4 teza III rap. la art. 12 al. 1, al. 2 lit. a din Legea nr. 678/2001; art. 13 al. 1 și 3 din Legea nr. 678/2001.

De asemenea, au fost formulate critici de *nelegalitate*, sub aspectul greșitei schimbări a încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 71 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 în infracțiunea prev. de art. 71 al. 1 și 4 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 în ceea ce îl privește pe inculpatul F.F.Z.; greșita aplicare a prevederilor art. 88 C.pen. în ceea ce-i privește pe ambii inculpați, precum și greșita aplicare a prevederilor art. 118 lit. b C.pen.

În expunerea motivelor de apel, Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu a susținut în esență că în mod greșit s-a dispus achitarea inculpatului G. B. pentru

toate infracțiunile pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripție, dându-se preeminență probelor administrate în cursul cercetării judecătorești, în detrimentul celor de la urmărire penală, în condițiile în care art. 63 al. 2 C.pen. statuează că probele nu au o valoare dinainte stabilită. În acest sens, s-a susținut că instanța de fond a făcut trimitere la aceste probe, însă le-a înlăturat în totalitate, fie ca urmare a revenirii unor părți vătămate sau martori asupra declarațiilor inițiale, fie ca urmare a administrării altor probe.

În susținerea acuzațiilor aduse inculpatului, apelantul a invocat aspectele consemnate cu ocazia efectuării percheziției autorizate în imobilul situat în (...) și obiectele ridicate în acel context; plângerea penală formulată și declarațiile date de partea vătămată D.M. cu acea ocazie, coroborate cu declarațiile martorilor D.T., mama părții vătămate, I.L., I.F., I.M., S.V.; relațiile privind intrările – ieșirile din țară și în special mențiunile făcute pe diverse înscrisuri (bilete, jurnale); convorbirile telefonice purtate între inculpat și partea vătămată; declarațiile martorilor „M.V.”, „P.C.” și „R.L.”; raportul de constatare evaluare din 25.06.2004 al psihologului T.B. întocmit în baza studiului și analizei de caz, din care rezultă starea de aservire a părților vătămate D.M. și M.A..

Referitor la relația inculpatului cu partea vătămată S.I., s-a apreciat că aceasta este dovedită cu declarațiile date de partea vătămată atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanței de fond, susținută în cursul urmăririi penale și de declarația martorului cu identitate protejată M.V..

În privința infracțiunilor de trafic de minori reținute în sarcina inculpatului, s-a susținut că acestea au fost comise în modalitatea recrutării și găzduirii minorelor D.M. și S.I. în scopul exploatării sexuale, profitând de calitatea lui.

S-a apreciat că la o simplă examinare a volumului I dosar urmărire penală planșele foto existente pot duce la concluzia că inculpatul G. B. a comis faptele pentru care a fost trimis în judecată. În acest sens, s-a considerat că declarațiile date de diverși martori în fața instanței nu pot fi reținute drept contraprobe suficiente față de forța probantă a înscrisurilor, planșelor foto și redarea convorbirilor telefonice dintre inculpat și părțile vătămate.

Pentru aceste considerente, s-a apreciat că instanța de fond nu a făcut o corectă interpretare a probelor, ajungând în mod greșit la concluzia că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunilor menționate.

Referitor la aspectele de nelegalitate invocate, s-a arătat că în mod greșit s-a schimbat încadrarea juridică a faptei comise de inculpatul F.F.Z. din infracțiunea prev. de art. 71 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 în infracțiunea prev. de art. 71 al. 1 și 4 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003, având în vedere că din probele administrate în cauză a rezultat că inculpatul a săvârșit fapta în formă consumată, iar nu tentată, fiind surprins de organele de poliție în timp ce îl însoțea pe inculpatul G. B., pe care l-a îndrumat și călăuzit pe drumul de intrare în țară către granița cu Ungaria.

S-a apreciat greșită deducerea timpului reținerii și arestului preventiv în temeiul dispozițiilor art. 88 C.pen., în condițiile în care față de inculpați nu s-a

aplicat nicio pedeapsă cu închisoarea, și s-a considerat eronată aplicarea dispozițiilor art. 118 lit. b C.pr.pen. care reglementează confiscarea specială, coroborate cu prevederile art. 357 al. 2 lit. c C.pr.pen., față de faptul că cele două texte sunt contradictorii și se exclud reciproc.

În apel, s-a procedat la audierea inculpatului F.F.Z.(fila 131 vol. I dosar apel); au fost depuse la dosar înscrisuri în apărarea inculpaților.

Inculpata F.M.M. a uzat de dreptul de a nu da declarații, conferit de art. 70 C.pr.pen., având în vedere că apelul parchetului nu o vizează, iar inculpatul G. B. nu s-a prezentat în fața instanței de apel, însă prin înscrisurile depuse – note, memorii – și-a expus punctul de vedere raportat la acuzațiile aduse.

Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate, dar și din oficiu, în conformitate cu dispozițiile art. 371 al. 2 C.pr.pen., Curtea constată că apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu este nefondat.

Prima instanță a interpretat judicios materialul probator administrat în cauză, stabilind în mod corect starea de fapt dedusă judecății și dispozițiile legale aplicabile.

Analizând punctual criticile expuse de apelant, Curtea arată următoarele:

I. Referitor la greșita achitare a inculpatului G. B. pentru săvârșirea infracțiunilor de *act sexual cu un minor, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.pen. cu apl. art. 41 al. 2 C.pen.(două fapte, comise în dauna părților vătămate D.M. și S.I.)*, în temeiul dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.pr.pen., Curtea reține că probele administrate în cauză nu au fost de natură să conducă la concluzia existenței faptelor imputate în materialitatea lor, soluția adoptată de prima instanță fiind justificată.

Astfel, în actul de sesizare s-a reținut că inculpatul, începând cu anul 2002 și până în luna martie 2004, folosindu-se de calitatea sa de mentor spiritual și profesor de yoga, a întreținut în mod repetat relații sexuale cu *partea vătămată D.M.*, în vârstă de 15 ani la acea dată, oferindu-i diverse sume de bani sau alte foloase.

În susținerea acestei acuzații au fost invocate mijloacele de probă indicate în cuprinsul rechizitoriului, precum și cele expuse în cadrul motivelor de apel formulate, respectiv aspectele consemnate cu ocazia efectuării percheziției autorizate în imobilul situat în (...) și obiectele ridicate în acel context; plângerea penală formulată și declarațiile date de partea vătămată D.M. cu acea ocazie, coroborate cu declarațiile martorilor D.T., mama părții vătămate, I.L., I.F., I.M., S.V.; relațiile privind intrările – ieșirile din țară și în special mențiunile făcute pe diverse înscrisuri(bilete, jurnale); convorbirile telefonice purtate între inculpat și partea vătămată; declarațiile martorilor „M.V.”, „P.C.” și „R.L.”; raportul de constatare evaluare din 25.06.2004 al psihologului T.B. întocmit în baza studiului și analizei de caz, din care rezultă starea de aservire a părților vătămate D.M. și M.A..

Curtea constată că prima instanță a arătat pe larg motivele care au determinat reținerea unor probe în detrimentul altora, cu ocazia analizării punctuale a acestora, respectând întru totul dispozițiile art. 63 al. 2 C.pr.pen., astfel că instanța de apel nu va proceda la o reanalizare a mijloacelor de probă în aceeași manieră, însușindu-și argumentele expuse de prima instanță.

Cu referire la modalitatea de interpretare a probelor de către prima instanță, Curtea consideră necesar a face referire și la decizia nr. 6827/22.11.2006 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în care s-a statuat faptul că, din interpretarea textului art. 200 C.pr.pen., rezultă că probele strânse în faza de urmărire penală servesc numai pentru trimiterea în judecată, neputând constitui temei de condamnare. În faza procesuală a judecării, în acord cu dispozițiile art. 289 C.pr.pen., probele strânse în cursul urmăririi penale trebuie verificate de instanță, prin administrarea lor în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu, deoarece numai în urma unei asemenea verificări, cu respectarea acestor principii fundamentale, obligatorii în faza cercetării judecătorești, instanța poate ajunge motivat la o soluție temeinică și legală, ca rezultat ce exprimă adevărul impus de probele administrate în mod legal.

Având în vedere aceste considerații prealabile, fără a relua întreaga argumentație a primei instanțe, Curtea reține că declarațiile date de partea vătămată D.M. la datele de 18.03.2004, respectiv 19.03.2004 (filele 115-116 urmărire penală), invocate de acuzare, declarații în care partea vătămată a susținut întreținerea unor relații sexuale cu inculpatul începând cu primăvara anului 2002, în condițiile în care atât în declarațiile anterioare, cât și în cele ulterioare, partea a prezentat o cu totul altă stare de fapt, negând constant consumarea unor astfel de raporturi, nu pot constitui probe certe de vinovăție, care să fundamenteze o soluție de condamnare a inculpatului G.B..

Astfel, Curtea reține că în mod corect prima instanță a înlăturat de la aprecierea materialului probator declarațiile date de partea vătămată D.M. la datele de 18.03.2004 (în calitate de martoră), respectiv de 19.03.2004 (în calitate de parte vătămată), având în vedere circumstanțele concrete ale luării depozițiilor părții, după efectuarea percheziției la imobilul situat în (...), desfășurată o perioadă relativ îndelungată de timp, conform proceselor verbale depuse la dosar. De asemenea, nu poate fi ignorat faptul că poziția exprimată în cuprinsul acestor declarații a rămas singulară, în condițiile în care afirmațiile făcute au fost retractate de partea vătămată la scurt timp (a se vedea declarația dată la data de 29.03.2004 – fila 1495 dosar fond, precum și cea înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București – fila 1494 dosar fond).

În același sens, Curtea constată că din declarațiile martorilor D.T. (mama părții vătămate), I.L. și I.F. (surorile părții vătămate), respectiv ale martorului I.M. nu rezultă elemente care să confirme consumarea unor raporturi sexuale între inculpatul G.B. și partea vătămată D.M. în perioada menționată.

De asemenea, martora S.V., invocată în susținerea acuzării, nu relevă în declarațiile date aspecte care să conducă la o asemenea concluzie, martora arătând, încă din primele declarații (filele 169-176 dosar urmărire penală) că partea vătămată D.M. a locuit împreună cu inculpata F.M.M. într-un apartament închiriat de martoră, în perioada august – septembrie 2003, timp în care au fost vizitate de un tânăr care le aducea mâncare, dar și de inculpatul G. B. de trei sau patru ori, însă vizitele acestuia nu erau mai lungi de 30 minute.

Declarațiile martorilor cu identitate atribuită „M.V.”, „P.C.”, „R.L.” (filele 723, 740 și 749 vol. III urmărire penală) sunt infirmate chiar de susținerile părții vătămate D.M., or relatarea unor aspecte legate de viața intimă a persoanei de

către terți, în contextul în care persoana vizată neagă o atare situație, ridică dubii privind veridicitatea celor relatate.

Referitor la interceptările convorbirilor telefonice, redate în procesele verbale depuse la dosarul de urmărire penală, Curtea constată că în mod corect acestea au fost înlăturate de la aprecierea materialului probator, fiind vorba despre probe administrate nelegal.

Deși legislația procesual penală în vigoare la acea dată acorda procurorului posibilitatea de a autoriza o atare imixtiune în viața privată a persoanelor, în condițiile expuse, Curtea constată că aceste dispoziții veneau în contradicție cu garanțiile oferite de art. 8 CEDO, aspect statuat de altfel și în jurisprudența instanței europene. Mai mult, în cauză s-au evidențiat o serie de nereguli și din perspectiva dreptului intern, corect sesizate de prima instanță.

În acest sens, chiar dacă nu își însușește integral argumentația primei instanțe (nu era necesară începerea urmăririi penale în cauză, nici la acel moment, nici în prezent, pentru a se proceda la interceptări autorizate – decizia nr. 10/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție), Curtea reține că organele de urmărire penală nu au depus la dosar autorizațiile de interceptare nr. 002061/13.11.2002 și nr. 00923/09.05.2003 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (filele 543 și următoarele vol. II urmărire penală), susținând că acestea sunt clasificate secret de stat. În atare condiții, nu se poate proceda la verificarea legalității imixtiunii organelor de urmărire penală în viața privată a persoanelor ascultate, nu se poate stabili care au fost posturile telefonice interceptate, un semn de întrebare ridicându-l și mențiunile de îndreptare a erorilor materiale strecurate în cuprinsul proceselor verbale depuse la dosar, cu ocazia transcrierilor fiind „încurcate”, de fiecare dată, posturile telefonice puse sub ascultare.

Pe de altă parte, este justă și susținerea părții vătămate D.M., care a subliniat pasivitatea autorităților, în contextul în care din interceptări ar fi rezultat o eventuală exploatare sexuală a acesteia (negată de altfel de parte) încă de la data de 11.12.2002, iar primele măsuri au fost luate abia la data de 26.03.2004, când s-a dispus începerea urmăririi penale față de inculpat (fila 74 vol. I dosar de urmărire penală). Este nejustificată o atare ignorare a unei situații de fapt, pretins cunoscute încă din cursul anului 2002, situație potențial vătămătoare pentru dezvoltarea unei minore.

În aceeași ordine de idei, Curtea face referire la jurisprudența CEDO (cauza Dumitru Popescu contra României), în care s-a statuat asupra compatibilității reglementărilor din dreptul intern de la acea dată în materia interceptării convorbirilor telefonice și drepturile conferite de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, concluzionându-se că autorizarea interceptărilor de către procuror (care nu îndeplinește cerința de a fi independent față de puterea executivă – cauza Vasilescu contra României), în lipsa oricărui control anterior sau posterior al unui magistrat independent, nu corespunde exigențelor Convenției și nu este de natură să protejeze persoana vizată împotriva arbitrariului, astfel cum prevede art. 8 CEDO.

Pe cale de consecință, procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate în maniera arătată nu pot constitui probe care să poată fi

luate în considerare în cauză, și mai mult, ele nu pot fundamenta o soluție de condamnare, conform solicitării apelantului.

În privința obiectelor ridicate la percheziția efectuată la imobilul situat în (...), Curtea reține că în cauză s-a demonstrat că instrumentele de natură sexuală, respectiv CD-urile și DVD-urile porno aparțineau martorului M.A., astfel că existența acestora în imobilul percheziționat, locuit de partea vătămată D.M., nu este de natură să confirme consumarea unor raporturi sexuale între aceasta și inculpatul G. B..

Înscrisurile ridicate la percheziție, provenind de la partea vătămată – jurnale, scrisori, bilețele, respectiv fotografiile existente la dosarul de urmărire penală nu conduc prin ele însele la concluzia comiterii infracțiunii de către inculpat, aceasta în special în contextul în care chiar partea vătămată a negat întreținerea unor asemenea raporturi cu inculpatul.

Urmând același raționament, Curtea constată că nici situația intrărilor și ieșirilor din țară a părții vătămate nu confirmă comiterea infracțiunii de către inculpat. În cauză nu s-a contestat faptul că partea vătămată a ieșit din țară, pentru a participa la conferințele și simpozioanele organizate în străinătate, însă din declarațiile martorilor D.A. și L.R. a reieșit că fiecare participant suporta costurile aferente deplasărilor. Pe de altă parte, simpla participare a părții vătămate la conferințele menționate nu echivalează cu întreținerea unor raporturi sexuale cu inculpatul.

Nu în ultimul rând, referitor la raportul de evaluare psihologică întocmit de psihologul T.B. la data de 25.06.2004, care a concluzionat în sensul existenței unei stări de aservire a părții vătămate D.M. față de inculpat, Curtea reține că acesta a fost întocmit doar pe baza documentelor furnizate de organele de urmărire penală, fără a exista un contact direct între evaluatorul psiholog și persoana vizată, astfel că în mod corect instanța de fond a dispus înlăturarea acestuia de la aprecierea materialului probator. Pe de altă parte, concluziile acestui raport au fost combătute în cursul cercetării judecătorești prin opiniile altor specialiști, în acord cu dispozițiile art. 66 al. 2 C.pr.pen., care conferă inculpatului dreptul de a proba lipsa de temeinicie a probelor care îl incriminează.

Curtea constată că în exercitarea aceluiași drept, prin probele administrate în cursul judecății (declarațiile martorilor P.T., M.A.C., L.R., Ț.G., ș.a.), inculpatul a demonstrat existența unei alte stări de fapt decât cea reținută de organele de urmărire penală - în temeiul probatoriului administrat în primele faze ale procedurilor, astfel că, și din această perspectivă, soluția primei instanțe este justă, criticile aduse de apelantul Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu fiind nefondate.

Soluția este corectă și în ceea ce privește infracțiunea de act sexual cu un minor, prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.pen. cu apl. art. 41 al. 2 C.pen., presupus a fi comisă în dauna *părții vătămate S.I.* în luna aprilie 2003.

În contextul materialului probator administrat, declarațiile părții vătămate, în sensul că la data de 21.04.2003, când avea vârsta de 16 ani, inculpatul a întreținut raporturi sexuale cu ea, profitând de calitatea sa de profesor de yoga și mentor spiritual, oferindu-i în schimb suma de 1.200.000 lei vechi, un deodorant

marca Masumi, un ruj, un slip, un fard de pleoape, un rimel marca Margaret Astor și o casetă cu muzică tehno, rămân singulare și nu pot conduce la stabilirea vinovăției inculpatului.

Deși în faza de urmărire penală susținerile părții vătămate au fost confirmate de martorul cu identitate atribuită „M.V.”, Curtea reține că declarațiile acestuia au fost retractate prin înscrisul autentic depus la dosar în cursul cercetării judecătorești (filele 1240-1248 dosar Tribunal), iar martorii audiați de instanța de fond (R.A., B.D., D.M., F.E., P.T., P.I.) au infirmat susținerile părții vătămate, parte din ei arătând că au fost prezenți la acea întâlnire dintre inculpat și partea vătămată și nu au sesizat aspecte de natură celor relatate de partea vătămată.

În această situație, nu se poate reține că aspectele relatate de partea vătămată s-au petrecut astfel cum susține aceasta, doar declarațiile părții vătămate, nesuținute de alte probe certe de vinovăție, neputând conduce la o soluție de condamnare a inculpatului pentru infracțiunea menționată.

În consecință, sub acest aspect, Curtea constată nefondate criticile aduse de apelant sentinței atacate.

II. Referitor la greșita achitare a inculpatului G.B. pentru săvârșirea infracțiunii de *perversiune sexuală în formă continuată, prev. de art. 201 al. 3 și 3 ind. 1 C.pen. cu apl. art. 41 al. 2 C.pen.*, Curtea reține că, atât timp cât în cauză s-a reținut că probatoriul administrat nu confirmă comiterea infracțiunii de act sexual cu un minor, imputată inculpatului, nu se poate reține nici exercitarea unor acte de perversiune sexuală asupra părții vătămate D.M., Curtea considerând că nu mai este necesar să reia toate considerentele expuse pe larg cu ocazia analizării infracțiunii prev. de art. 198 al. 2 și 3 C.pen. cu apl. art. 41 al. 2 C.pen. în dauna acestei părți vătămate.

III. În privința infracțiunilor de *trafic de minori, prev. de art. 13 al. 1, al. 3 teza I, al. 4 teza III rap. la art. 12 al. 1, al. 2 lit. a din Legea nr. 678/2001 (parte vătămată D.M.), respectiv prev. de art. 13 al. 1 și 3 din Legea nr. 678/2001 (parte vătămată S.I.)*, Curtea reține că prin motivele de apel s-a indicat modalitatea de comitere a acestora, în varianta recrutării și găzduirii minorelor, în vederea exploatării lor sexuale.

În mod corect, raportat la întregul probatoriu administrat, prima instanță a concluzionat că existența acestor fapte nu este dovedită, neexistând acțiuni certe de recrutare, respectiv găzduire a părților vătămate, în scopul special prevăzut de lege, respectiv în vederea exploatării sexuale a acestora.

În privința părții vătămate D.M., Curtea constată că aceasta s-a stabilit în București din proprie inițiativă, având acordul mamei sale pentru transferul școlar, astfel că nu se poate reține că a fost recrutată de inculpat în vederea exploatării sale sexuale.

Referitor la găzduirea acesteia, Curtea reține că partea vătămată a locuit în București în imobilul aparținând martorei D.C., la etajul amenajat și folosit de martorul P.T. în schimbul unui împrumut acordat proprietarei, conform înscrisurilor depuse la filele 1884-1894 dosar fond, fără a fi demonstrată implicarea inculpatului în găzduirea părții vătămate în acea locație.

În privința părții vătămate S.I., probele administrate au condus la concluzia că partea vătămată nu a fost recrutată de inculpat în scopul special cerut de art. 13 din Legea nr. 678/2001, în condițiile în care aceasta s-a deplasat în București din proprie inițiativă pentru a-și căuta sora, aspect relevat chiar în prima declarație dată de partea vătămată (fila 771 dosar urmărire penală). Pe de altă parte, în mod corect s-a reținut că vizita efectuată de partea vătămată la imobilul din București, (...) nu are semnificația unei găzduiri a acesteia de către inculpat, în accepțiunea art. 13 din Legea nr. 678/2001,

Pe de altă parte, Curtea menționează că, în contextul în care nu s-a dovedit existența unor raporturi sexuale între inculpat și părțile vătămate, și nici nu se regăsesc la dosar alte elemente din care să rezulte intenția acestuia de a le exploata sexual, nu se poate adopta o soluție de condamnare pentru infracțiunea de trafic de minori.

În acest sens, Curtea face referire la art. 2 din Legea nr. 678/2001, în conformitate cu care prin trafic de persoane se înțelege faptele prevăzute la art. 12 și 13, iar prin exploatarea unei persoane se înțelege executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii în mod forțat ori cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate; ținerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire; obligarea la practicarea prostituției, cerșetoriei, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală; prelevarea de organe, țesuturi sau celule de origine umană, cu încălcarea dispozițiilor legale; efectuare unor alte asemenea activități prin care se încalcă drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

După cum s-a arătat, din actele dosarului nu a rezultat nici acțiunea incriminată de art. 13 din Legea nr. 678/2001 (recrutarea sau găzduirea minorelor), dar nici existența scopului reglementat de art. 13 din Legea nr. 678/2001, respectiv exploatarea părților vătămate în vreuna din modalitățile descrise de art. 2 pct. 2 din același act normativ.

Pe cale de consecință, soluția de achitare adoptată de prima instanță este pe deplin justificată, criticile aduse de apelant fiind nefondate.

IV. În ceea ce privește *greșita schimbare de încadrare juridică din infracțiunea prev. de art. 71 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003 în infracțiunea prev. de art. 71 al. 1 și 4 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003* în ceea ce îl privește pe *inculpatul F.F.Z.*, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 71 al. 1 din OUG 105/2001, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 39/2003, racolarea, îndrumarea sau călăuzirea uneia sau mai multor persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat, precum și organizarea acestor activități constituie infracțiunea de trafic de migranți și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Conform al. 4 al aceluiași articol, tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Curtea reține că din economia textului menționat ar rezulta că intenția legiuitorului a fost aceea de a sancționa ca infracțiune de sine stătătoare inclusiv efectuarea unor acte premergătoare activității infracționale propriu-zise, cum ar

fi organizarea activităților de trecere frauduloasă a frontierei de stat, respectiv îndrumarea sau călăuzirea unor persoane în acest scop.

Cu toate acestea, aliniatul 4 al aceluiași articol prevede expres că tentativa la aceste fapte se sancționează.

Pe cale de consecință, în interpretarea textelor menționate, având în vedere că tentativa la fapta de trafic de migranți se pedepsește distinct, se poate ajunge la concluzia primei instanțe, în sensul că, acțiunea inculpatului F.F.Z. fiind întreruptă de intervenția poliției vamale, fapta comisă de acesta constituie infracțiune rămasă în forma tentativei, prev. de art. 71 al. 1 și 4 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003.

Astfel, inculpatului F.F.Z. i s-a imputat că la data de 28.03.2004 a încercat să înlesnească trecerea frontierei de către inculpatul B.G., în contextul în care acesta din urmă avea convingerea – nereală, de altfel – că fusese dat în consemn la frontieră.

Cei doi au fost surprinși de organele de poliție vamale în incinta clădirii vămii din Nădlac, în timp ce încercau să părăsească teritoriul țării pe sensul de intrare în România, astfel că acțiunea inculpatului G.B. de a trece fraudulos frontiera a rămas în faza tentativei.

Pentru similitudine, având în vedere și considerentele expuse cu ocazia analizării infracțiunii prev. de art. 71 al. 1 și 4 din OUG 105/2001 modificată prin art. 29 pct. 2 din Legea nr. 39/2003, nu se poate aprecia că infracțiunea săvârșită de inculpatul F.F.Z. este în forma consumată, rămânând și aceasta în forma tentativei, cât timp acesta *doar a încercat* călăuzirea inculpatului G. B. în vederea trecerii frontierei.

În consecință, pentru considerentele expuse, Curtea apreciază nefondat și acest motiv de apel.

V. Referitor la *greșita reținere a dispozițiilor art. 88 C.pen. față de ambii inculpați*, Curtea constată că terminologia utilizată de prima instanță, respectiv deducerea duratei reținerii și arestului preventiv a inculpatului B.G. începând cu data de 29.03.2004-01.04.2004, respectiv a inculpatului F.F.Z. începând cu data de 29.03.2004 până la data de 01.04.21004, este chiar cea stipulată de textul articolului 88 C.pen., care prevede că timpul reținerii și al arestării preventive se scade din durata pedepsei închisorii pronunțate.

Este adevărat că pur formal, pentru acuratețe juridică, având în vedere că cei doi inculpați nu au fost condamnați la pedeapsa închisorii, era mai oportun să se constate doar că au fost reținuți și arestați preventiv în perioada 29.03.2004-01.04.2004, însă dispoziția primei instanțe de deducere a detenției nu este greșită și nu constituie un motiv de nelegalitate care să fie remediat în prezenta cale de atac.

VI. În ceea ce privește ultima critică de nelegalitate expusă, vizând *greșita aplicare a prevederilor art. 118 lit. b C.pen.*, Curtea reține că nici aceasta nu este fondată.

Prin hotărârea pronunțată, prima instanță a dispus ridicarea sechestrului asigurător instituit asupra imobilului din București, (...), măsură luată prin ordonanța nr. 720/P/2003 din 06.08.2004.

Temeiul legal al acestei dispoziții l-a constituit art. 357 al. 2 lit. c rap. la art. 165 pct. 7 C.pr.pen. și art. 118 lit. b C.pen., primul text instituind obligativitatea pronunțării asupra măsurilor asigurătorii dispuse în cursul procesului penal.

Imobilul menționat a fost indisponibilizat prin instituirea unui sechestr conform ordonanței nr. 720/P/2003 din 06.08.2004, astfel că în mod corect prima instanță a dispus cu privire la acesta, în acord cu dispozițiile art. 357 al. 2 lit. c C.pr.pen., măsura nemaifiind justificată în contextul soluției adoptate pe latura penală a cauzei în privința inculpatului G. B..

Referirea primei instanțe la dispozițiile art. 118 lit. b C.pen. nu este greșită și nu vine în contradicție cu dispozițiile legale care reglementează sechestrul asigurător, având în vedere că, potrivit art. 163 al. 1 C.pr.pen., măsurile asigurătorii care se iau în cursul procesului penal constau în indisponibilizarea, prin instituirea unui sechestr, a bunurilor mobile și imobile, *în vederea confiscării speciale*, a reparării pagubei produse prin infracțiune, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Cât timp imobilul în litigiu a fost sechestrat în vederea confiscării sale, referirea primei instanțe la dispozițiile art. 118 lit. b C.pen. cu ocazia ridicării măsurii asigurătorii nu este greșită.

În consecință, având în vedere toate considerentele expuse, constatând nefondate criticile aduse de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu hotărârii atacate, în temeiul art. 379 pct. 1 lit. b C.pr.pen. Curtea va respinge apelul declarat în cauză, iar în temeiul art. 192 al. 3 C.pr.pen. va lăsa cheltuielile judiciare avansate de stat în apel în sarcina acestuia.

Pentru aceste motive,

În numele legii

DECIDE :

Respinge ca nefondat apelul formulat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu împotriva sentinței penale nr. 86 din 23.04.2010 pronunțată de Tribunalul Sibiu – Secția penală în dosar nr. 405/85/2005.

Cheltuielile judiciare avansate de stat în apel rămân în sarcina acestuia.

Onorariile parțiale ale apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați în sumă de câte 100 lei se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la pronunțare cu inculpații F.M.M., F.F.Z. și partea vătămată D.M. și de la comunicare cu celelalte părți.

Pronunțată în ședința publică azi 14 martie 2011.

Președinte,

Judecător,

***PREZENTUL EXTRAS A FOST ELIBERAT EXCLUSIV PENTRU
INFORMAREA SOLICITANTULUI ÎN CONFORMITATE CU PREVEDERILE
LEGI NR.544/2001 PRIVIND LIBERUL ACCES LA INFORMAȚIILE DE
INTERES PUBLIC***

**CURTEA DE APEL ALBA IULIA
BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE
EXPERT MUNTEAN COSMIN**

WWW.LUMEAJUSTITIEI
LUJU.RO